

Vlčnovský

Z P R A V O D A J

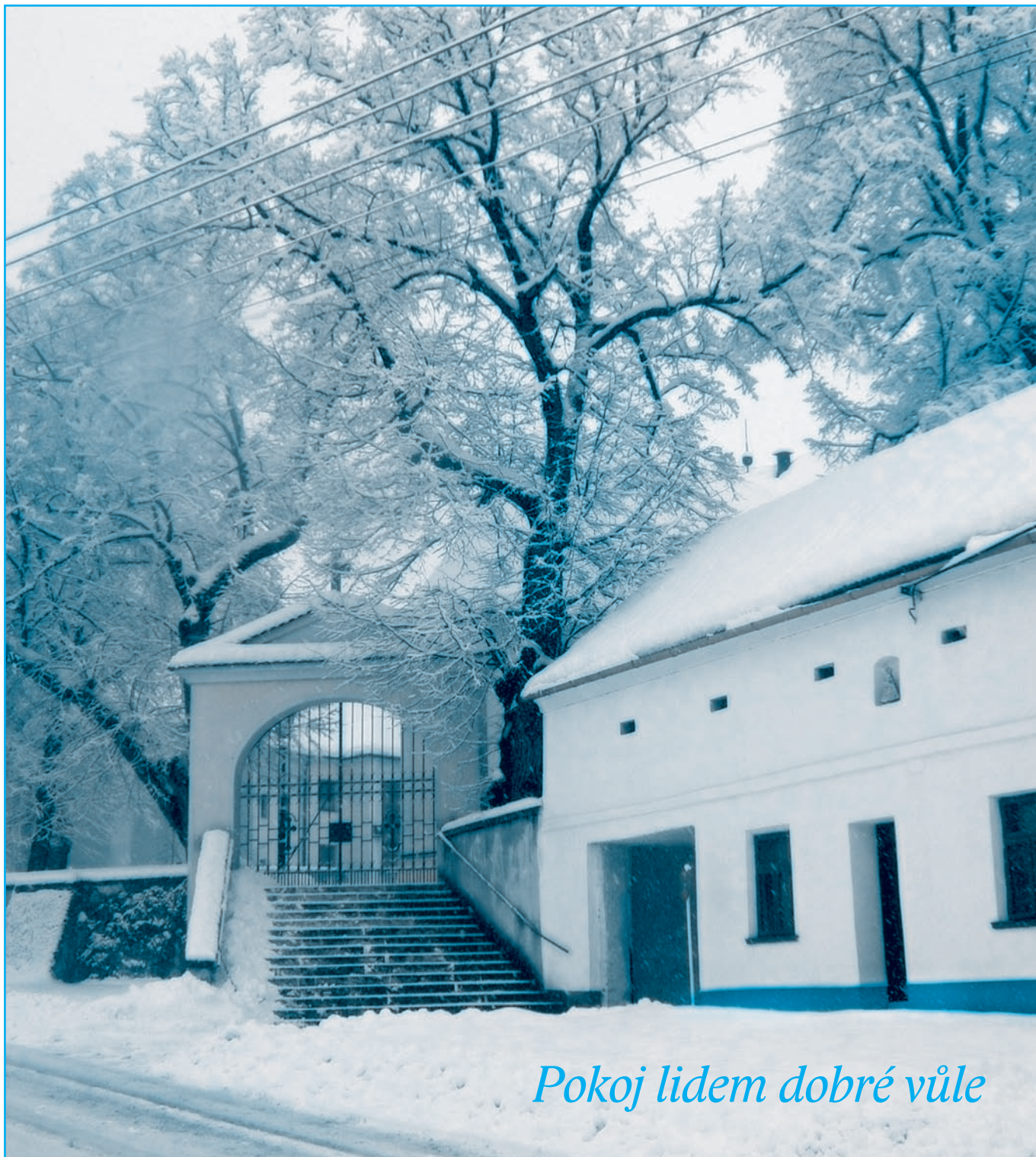
číslo 28
prosinec 2009

VYDÁVÁ RADA OBCE VE VLČNOVĚ

e-mail: obec@vlcnov.cz

www.vlcnov.cz

www.ksk.vlcnov.cz

Pokoj lidem dobré vůle

Vážení spoluobčané,

mnozí z nás si najdou chvílku na konci roku, aby se ohlédlí za uplynulým rokem a podívali se, co se podařilo nebo taky nepodařilo a jestli to byl rok úspěšný. Je zajímavé sledovat, jak rozdílné jsou názory na úspěšnost a neúspěšnost. Co je pro jednoho úspěch, druhý se zlomyslnou radostí označuje za neúspěch. Přemýšlel jsem, z čeho mohou pramenit tak rozdílné názory na jednu věc. Těch faktorů může být mnoho, např. závist, nepřejčnost, snaha druhému ublížit nebo ho poškodit, anebo také v tom lepším případě, neinformovanost. Mezi jiným i proto má tento prosincový zpravodaj shrnout to, co se v obci odehrálo v roce 2009.

K obohacení našeho kulturního a společenského života významnou mírou přispěly místní spolky, rovněž dvě příspěvkové organizace zřízené zastupitelstvem obce Vlčnov. Je to základní a mateřská škola a Klub sportu a kultury. Obecní úřad se na jejich aktivitách podílel buď finančním příspěvkem anebo jako

spolupřadatel. U některých akcí byl obecní úřad jako hlavní pořadatel. Avšak největší prioritou obce jsou investiční akce, které bych rozdělil do dvou skupin: největší jsou stavby, kde obecní úřad realizuje všechny věci související se stavbou. Zpracovává projektovou dokumentaci, stavební povolení, výběrové řízení, samotnou realizaci, kolaudaci, ale především, a tím každá investiční akce začíná, sháněním finančních prostředků, tedy dotací.

Proto, aby obec Vlčnov patřila mezi úspěšné obce, bylo zapotřebí vytvořit co nejlepší podmínky. Připravili jsme se personálně a vytvořili jsme tým kvalitních spolupracovníků. Na toto období, kdy je možné čerpat finanční prostředky z Evropské unie, jsme se připravovali dlouhodobě a koncepčně. Obec Vlčnov je zakládající člen regionu Východní Slovácko a jako starosta jsem měl tu čest být předsedou tohoto regionu. Obce tohoto regionu založily Místní akční skupinu (MAS), do které pozvaly i obec Strání a město Uherský

Brod. Proč zde zmiňuji tyto skutečnosti? Protože úspěchy regionu Východní Slovácko jsou úspěchy jednotlivých obcí a tato týmová spolupráce přináší postupně svoje ovoce. Z našich nejbližších spolupracovníků si dovolím představit manažery MAS: Ing. Václava Bujáčka a Ing. Pavla Radu. Oni pro nás zpracovávají všechny žádosti o dotace a v roce 2009 jsme i díky jim, díky jejich kvalitní práci, měli 100% úspěšnost. Dalším významným spolupracovníkem při přípravě žádostí o dotace je ředitelka Energetické agentury, Ing. Miroslava Knotková. Spolupráce s ní je o to příjemnější, že žije ve Vlčnově. Součástí našeho týmu, který realizuje naše investiční akce, je i kvalitní stavební dozor. Jedním ze dvou spolupracovníků je Ing. Marie Knotová a druhým Ing. Zdeněk Křiva. V neposlední řadě jsou to ti členové zastupitelstva, kteří zastupují obec Vlčnov při výběrových řízeních.

Jan Pijáček, starosta obce

Investiční akce roku 2009

Dovolím si na tomto místě podívat se trochu podrobněji na jednotlivé investiční akce roku 2009, které jsme již úspěšně dokončili, nebo je v současné době realizujeme nebo na ty, které byly letošní rok zahájeny projekční přípravou nebo aspoň žádostí o dotace.

Silnice III/4957, Vlčnov–Veletiny

Jedním z těchto projektů byla rekonstrukce silnice 3. třídy Vlčnov–Veletiny. Příprava tohoto díla započala v době, kdy se na obchvatu Veletin opravovaly dva mosty. Tehdy byla přes Vlčnov vedena jedna z objízdných tras. V této době jsme začali vést intenzivní jednání s tehdejšími hejtmány Liborem Lukášem o možnosti rekonstrukce silnice. Během dvou let se připravovaly projekty a jednalo se o podmínkách financování. Po vyhlášení výzvy v regionálním projektovém programu bylo jasné, že v tomto projektu budou dva investoři: Zlínský kraj a obec Vlčnov. Obě zastupitelstva schválila smlouvu o spolupráci a bylo zahájeno zpracování žádosti o dotaci z tohoto programu. Tato žádost byla úspěšná mezi jinými i proto, že se obec Vlčnov a Zlínský kraj dohodly na spolupráci. Bez této dohody by byl celý projekt odsouzen k nezdaru. Ve

výběrovém řízení jako generální dodavatel naší části stavby uspěla firma Skanska d.s. Brno. Všechna úvodní jednání s dodavatelem směřovala k tomu, aby stavba minimalizovala negativní vlivy na okolní zástavbu. Chci poděkovat všem, kteří trpělivě snášeli provoz stavby po dobu 10 měsíců. Protože i jejich trpělivost přispěla k tomu, že na stavbě mohlo být uplatněno vysoké pracovní tempo: 16hodinová pracovní doba od pondělka do pátku, 12hodinová doba v sobotu a 8 hodinová doba v neděli. Tuto filosofii museli přijat i subdodavatelé, kteří se na stavbě podíleli. Kontrolní dny vedl stavební dozor František Petrželka. Financování projektu z evropských peněz prováděl euromanažer regionu Východní Slovácko Ing. Pavel Rada. Stavební dokumentaci zpracoval Ing. Škrabal. Na mnoha jednáních byl přítomen ředitel Ředitelství

silnic Zlínského kraje Ing. Bronislav Malý. I s ním jsme od začátku připravovali filosofii stavby. Tato stavba byla náročná v několika rovinách. Byla to délka její přípravy, získání prostředků z regionálního programu nebylo samozřejmostí, protože žádosti mnohonásobně převyšovaly finanční prostředky této výzvy. Na jednom prostoru se současně realizovaly dvě stavby dvou investorů na dvou pozemcích. Dneska si už málokdo vzpomene jak jezdil do Uherského Hradiště po rozpadlém povrchu žulové kostky. Je přirozené, že na lepší si člověk zvykne rychleji. Nemělo by to však vést k pocitu, že každý úspěch je samozřejmostí. Přeji nám Vlčnovjanům, kteří užíváme toto dílo, aby sloužilo bezpečně nejenom nám, ale i budoucím generacím.

Jan Pijáček, starosta obce

Hlavní dodavatel SKANSKA

Slavnostní kolaudace

Silnice III/4957, Vlčnov–Veletiny

Základní škola v novém kabátě

Naší největší dokončenou investiční akcí bylo zateplení, výměna oken a zhotovení nových střešních pláštěů na pěti pavilonech základní školy. V rámci úvah jsme se touto myšlenkou zabývali od počátku roku 2008 a očekávali jsme vyhlášení výzvy dotačního titulu Fondem životního prostředí energetika. Už v tomto období jsme zahájili spolupráci s Energetickou agenturou, respektive její ředitelkou, Ing. Miroslavou Knotkovou. Jenom pro upřesnění, tuto agenturu zřídil Zlínský kraj. Po vyhlášení výzvy na konci roku se nám společně podařil husarský kousek. Během jednoho měsíce byl zpracován architektonický návrh, který zpracovala dcera paní učitelky Hasikové – Ing. arch. Květa Kruková, a projektová dokumentace.

Dalším dokumentem byl tzv. energetický audit, který byl jednou z povinných příloh žádosti o dotaci. V tomto měsíci byla rovněž zpracována žádost o dotaci a odvezena do Prahy. Na počátku roku 2009 jsme obdrželi informaci o úspěšnosti projektu. Poté mohlo následovat výběrové řízení, ve kterém uspěla jako generální dodavatel firma 3V&H z Uherského Brodu.

Termín byl stanoven na období školních prázdnin. V této době nebylo mnoho lidí, kteří by věřili, že tak rozsáhlé dílo je možné zvládnout za 60 dnů. Jenom pro představu: jednalo se o všech 5 pavilonů základní školy, na kterých se vyměnilo víc než 500 oken, provedlo se zateplení a nanasla se fasáda. Na všech pavilonech byly zatepleny střechy a provedena nová hydroizolace speciální fólií Fatrafol. V den, kdy jsme se dopoledne v Klubu sportu a kultury na konci školního roku rozloučili s našimi devátáky, tak v odpoledních hodinách nastoupili do prostoru školy první řemeslníci. Při postupné demontáži a montáži oken bývalo na stavbě až 80 lidí. Auta, která dovážela a převážela materiál, úplně zablokovala všechna parkoviště kolem mateřské školy a i přístupovou silnici. Na tomto místě bych chtěl poděkovat především personálu mateřské školy, který v prázdninovém provozu tuto nelehkou situaci bravurně zvládl. Poděkování patří i rodičům, kteří přivázeli děti do školky, protože i pro ně to nebylo jednoduché. V druhé polovině prázdnin práce pokračily už tak daleko, že v prostorách školy mohly paní uklízečky uklízet postupně všechny pavilony. I personál školy a školky si zaslouží velké poděkování. Přes tyto prázdniny

měl nesporně větší množství práce, ale věřím, že už dnes jsou všichni spokojeni. První den školního roku byl sváteční ze dvou důvodů: základní škola přivítala nové prvňáčky, kteří jako nová generace žáků základní školy ve Vlčnově přestříhla pásku. Chci v tomto okamžiku poděkovat těm, kteří patřili do realizačního týmu. Generálnímu dodavateli stavby firmě 3V&H z Uherského Brodu a stavebnímu dozoru, který skvělým způsobem ohlídal kvalitu stavby, ale především její ekonomiku.

O příjemnou vizualizaci se zasloužila paní architektka Květa Kruková. Žádost o dotaci a manažerování celého projektu pro nás provedla ředitelka Energetické agentury Ing. Miroslava Knotková. V dnešní době máme na účtu vráceny dotační prostředky ze státního fondu životního prostředí a i díky tomu můžeme v této době realizovat další významnou stavbu a to výstavbu čistírny odpadních vod. Samotná příprava a realizace projektu se počítala na měsíce. Jsou však projekty, které jsme připravovali několik let.

Jan Pijáček, starosta obce

Statutární náměstek hejtmána ZK, Libor Lukáš

Čistírna odpadních vod

Třetí stavba, se kterou vás chci seznámit, je stavbou, kterou jsme připravovali v tomto okamžiku nejdéle. První zkušenosti a především názor na to, jak má v budoucnu čistírna odpadních vod ve Vlčnově vypadat, jsme získávali někdy před 8 lety. Do tajů této činnosti nás v té době začal zasvěcovat Jožka Ondrůšek, vedoucí čistírny v Uherském Brodě. Měli jsme společně možnost shlédnout několik desítek čistíren a udělali jsme si společnou představu o tom, co dobrého chceme zapracovat do projektové dokumentace, ale především čeho špatného se můžeme vyvarovat. O tom, že výstavba

tohoto zařízení není jednoduchá, nás přesvědčuje skutečnost, že téměř 70 % těchto zařízení je stavebně předimenzovaných a neslouží úplně tak, jak se od nich původně očekávalo. Před 5 lety bylo zahájeno zpracování 1. stupně projektové dokumentace a vydáno územní rozhodnutí. Byly zahájeny výkupy pozemků, které trvaly téměř 2 roky. Nakonec jsme se dohodli se všemi vlastníky a měl jsem velkou radost především z toho, že jsme nemuseli zahájit vyvlastňování pozemků. Po ukončení tohoto majetkoprávního kroku nám bylo vydáno územní rozhodnutí a projektant mohl začít

s přípravou 2. stupně projektové dokumentace pro stavební povolení. Už při zpracování 1. stupně projektové dokumentace bylo zapotřebí stabilizovat realizační tým. Stavební dozor Ing. Knotová a euromanažer Ing. Rada a Josef Ondrůšek jako odborný poradce se podíleli na zasedání a přípravě projektu. Vnáseli do něho svoje zkušenosti a výrazným způsobem zvýšili šanci na získání nemalých finančních prostředků. Po úspěšném vydání tří stavebních povolení odboru dopravy, odboru životního prostředí a stavebního úřadu, zpracoval Pavel Rada žádost o dotaci. Z podaných

Slavnostní zahájení výstavby ČOV

Výtvarná soutěž Živá voda

Poklepání základního kamene ČOV

žádostí z celé České republiky byla naše žádost vyhodnocena jako třetí nejkladnější projekt. Tuto příjemnou zprávu nám sdělili pracovníci Státního fondu životního prostředí. V letošním roce, v době, kdy se dokončovalo zateplení školy, byla zahájena stavba ČOV. Ve výběrovém řízení na generálního dodavatele uspěla firma VHS Veselí nad Moravou. Jak práce pokračují, vidíte na přiložených fotografiích.

Pro ty, kteří tvrdí, že čistírna odpadních vod už měla dávno stát, chci ukázat několik jednoduchých výpočtů financování. Pokud

by se čistírna odpadních vod stavěla v předchozích obdobích, měli jsme možnost získat dotaci ve výši 20 %. Dotaci 40 % úročenou půjčkou a 40 % bychom uhradili z obecních peněz ihned. Náš dotační úspěch v letošním roce je 77 % dotace a 23 % hradíme z vlastních prostředků. Vyjádřeno v penězích: čistírna odpadních vod stojí 50 mil. korun, v minulém období bychom získali **dotaci 10 mil. korun** a 40 mil. plus úroky bychom zaplatili z obecních prostředků. Bilance dotace v letošním roce: 11,5 mil. korun uhradíme z obecních

peněz a **38,5 mil. korun** bude dotováno z Evropské unie a Státního fondu životního prostředí. Dovoluji si tedy konstatovat, že se nám určitě vyplatilo počkat na toto jedinečné období. **Ušetřili jsme totiž obci Vlčnov, a tedy nám všem, 28,5 mil. korun.**

Malou zajímavostí je, že čistírna odpadních vod stojí na katastrálním území obce Veletiny. Zastupitelé obce Veletiny nám ve všech případech vyšli vstříc. Stavba jako taková bude dokončena v příštím roce a snad se ve zdraví sejdem při její kolaudaci.

Realizace výstavby ČOV

Co se septikem

Nejčastější dotaz, který se týká čistírny odpadních vod, je, jak že to bude se septiky, nebo tzv. jímkami, a jak je tato skutečnost povinností napojit se ošetřena v zákoně. Zákon stanovuje povinnost pro vlastníka nemovitosti napojení svého objektu na kanalizaci, která je vzdálena od nemovitosti 100 m. Aby mohla čistírna fungovat, tak jak má, potřebují mikroorganismy, které v podstatě zajišťují čištění odpadních vod, „žrádlo a kyslík“. S trochou nadsázky se tak zjednodušeně dá konstatovat, že takto funguje čistírna odpadních vod. Kyslík je dodáván provozovatelem čistírny a „žrádlo“ dodáváme my všichni občané, kteří jsme napojeni na stávající kanalizační síť nebo

kterí se napojí. Septik před domem nebo za domem tento materiál částečně předčistí a tím jej částečně znehodnotí. Aby měly bakterie dostatečné množství kvalitního žrádla, je zapotřebí septik zrušit. Není zapotřebí obávat se složitosti či nákladnosti tohoto kroku. Obsah septiku se nejprve vyčerpá a mezi přítok a odtok se vloží plastová trubka potřebného průměru. Na přítoku a odtoku se provede utěsnění. Z technického hlediska je to všechno. Každému majiteli objektu, který provede takové překlenutí septiku, dá obec zdarma k dispozici materiál. Ale to pouze v době zkušebního provozu čistírny. Věřím, že převážná většina lidí pochopí, že tato velká

společná investice směřuje k jedinému cíli, a tím je čistý vlčnovský potok. Pokud všechno dobře dopadne, sejdem se v druhé polovině příštího roku na slavnostní kolaudaci.

A ještě maličkost. Při poklepání na základní kámen jsme vyhlásili výtvarnou soutěž s tématem Živá voda. Formulář k této soutěži si mohou děti nebo rodiče vyzvednout na obecním úřadě na podatelně. Soutěží se ve dvou kategoriích dětí navštěvujících vlčnovskou základní školu: 1. stupeň – 1. kategorie, 2. stupeň – 2. kategorie.

Dvě vítězné práce budou překresleny na volnou plochu čističky a budou oceněny hodnotnou cenou generálního dodavatele stavby.

Muzeum pálenic

Dalším úspěšným dotovaným projektem letošního roku je již zkolaudované muzeum pálenic na Moravskoslovenském pomezí. U tohoto projektu není nositelem obec Vlčnov, ale Slováké muzeum Uherské Hradiště. Tento projekt je z grantového schématu přeshraniční spolupráce. Má čtyři partnery, dva na české straně a dva na slovenské. Euromanažerkou projektu je Ing. Soňa Hustáková a ideovým otcem je náš známý Mgr. Severin, bývalý vlčnovský učitel. Podporu tomuto projektu vyjádřila i Fakulta technologie vysoké školy ve Zlíně. Tento projekt zvyšuje počet významných turistických cílů ve Vlčnově, ale i na Uherskobrodsku. Jsem velmi rád, že se tento projekt realizoval právě ve Vlčnově, přestože o něj projevil zájem i jiná místa Zlínského kraje. Ve Vlčnově dál funguje původní pěstelská pálenice, která se může pochlubit tím, že ještě stále využívá k pálení tradiční technologie. I na tento projekt byla získána 90% dotace. Rekonstrukci stodoly za domem čp. 65 prováděla po výběrovém řízení vlčnovská firma Střechostav. Expozici samotnou i její

instalaci bude provádět Slováké muzeum Uherské Hradiště. Slavnostní otevření i s doprovodným kulturním programem slovenské-

ho partnera je naplánováno 14 dnů před jízdou králů. Všechny vás srdečně zvou na štamprlu vlčnovské, ale i slovenské slivovice.

Výstavba nových rodinných domků Na Panském

Další investiční akcí, která, vyjde-li alespoň trochu počasí, bude dokončena, je zasíťování pozemků a rodinných domků a vybudování komunikace Na Panském III. V loňském roce jsme v některých případech s většími, v některých případech s menšími obtížemi vykoupili část pozemků v této lokalitě na silnici a uloženi sítí do země. Na tuto investiční akci bylo nutné rovněž vypracovat projektovou dokumentaci a museli jsme vyříditi tři stavební povolení. Ve výběrovém řízení na generálního dodavatele uspěla firma Silamo, která mezi jinými zaměstnává

Vlčnovjany, kteří na tomto vlčnovském dílku odvedli pěkný kus práce. Je to jediný projekt, na který nebylo možné získat žádné dotace. Nebylo to zaviněno naší neschopností, ale prostě tím, že takový dotační titul v České republice neexistuje. Přesto se domnívám, že za těchto okolností to bylo moudré rozhodnutí, které nastartovalo výstavbu rodinných domků ve třech lokalitách Na Panském.

Vám, kteří jste měli pochybnosti o tomto projektu a jste vlastníci pozemku v této lokalitě, bych chtěl sdělit, že před zasíťováním se pohybovala prodejní cena půdy v této

lokalitě asi 0,50 Kč/m². Po zasíťování těchto pozemků a vybudováním komunikace se cena těchto pozemků vyšplhá na 500 Kč/m². Obec touto investicí stonásobně zhodnotila pozemky v této lokalitě. To je předpokládám příjemné pro vlastníky pozemků. Avšak pro obec je důležitá především skutečnost, že se v této nové lokalitě začaly rodinné domky stavět. Je to totiž první místo po mnoha desítkách let, kde se začínají stavět rodinné domky na zelené louce.

Jan Pijáček, starosta obce

Zahájení rekonstrukce stadionu TJ Vlčnov

Tartanová dráha. O tomto projektu se jistě zmíní Staňa Moštěk ve svém příspěvku o činnosti SDH ve Vlčnově. Takže jenom v krátkosti shrnutí historie této myšlenky. Po prvním krásném úspěchu vlčnovských hasičů na mistrovství republiky jsme začali hovořit o možnosti postavit ve Vlčnově stometrovou tartanovou dráhu. Úplně první úvahy se pohybovaly v prostoru u hasičské zbrojnice. Vedení SDH moudře rozhodlo netrvat na tomto místě a zahájit přípravu na stadionu TJ. Úspěšnost projektu závisela i na vstřícném postoji vedení TJ. V okamžiku rozhodování to byl pan Jan Chvilíček. O tuto dotaci nemohla obec usilovat sama, tak využila možnosti získat tyto prostředky z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR prostřednictvím SDH Vlčnov.

Staňa Moštěk a Tonda Plesl se ujali role nositelů projektu, který společně zpracovali s euromanažerem Ing.Radou. Práci provedla úspěšná firma po výběrovém řízení – pan Pavlacký. Stavební dozor provedl

Ing.Miroslav Vozár. Stometrová tartanová dráha tak symbolicky zahájila dlouho připravovanou a postupnou rekonstrukci stadionu TJ.

Jan Pijáček, starosta obce

Stadion TJ v roce 2010

Na příští rok jsme na stadionu TJ připravili projekt další etapy rekonstrukce. Jedná se o výměnu oplocení mezi silnicí a stadionem, vybudování úplně nových vstupních objektů, rekonstrukci pokladny, bufetu a garáží,

rekonstrukci objektu tribuny. Žádost, kterou jsme zpracovali, byla Místní akční skupinou schválena. Mám tu čest být členem garantové komise, která tyto projekty hodnotí. Společně se mnou se této práce v letošním

roce zúčastnil Ing.Petr Pavelčík. V grantech Místní akční skupiny uspěly ještě další dva projekty z Vlčnova a třetí úspěšný projekt byl z privátního sektoru Vlčnova.

JP

Nový územní plán

Do roku 2010 musí mít každá obec zpracovaný nový územní plán. Je to významný dokument, který umožňuje stavební a krajinářský rozvoj obce.

Jedná se o velmi rozsáhlý soubor dokumentů a jeho zpracování trvá až dva roky. Podle velikosti území a složitosti stanovuje

dodavatel i cenu díla. V našem případě to bylo víc jak 400 tisíc Kč. Spolu s manažery Východního Slovácka jsme zpracovali žádost o dotaci, kterou poskytuje Ministerstvo pro místní rozvoj ČR.

Tento projekt patří mezi další úspěšné projekty tohoto roku. Z pohledu objemu dotačních

prostředků vyčíslených procenty, je neúspěšnější, neboť jsme získali 100% dotaci.

Tuto příjemnou zprávu z Ministerstva pro místní rozvoj ČR mi k mému překvapení sdělil osobně první náměstek ministra, vlčnovský rodák, Ing. Martin Plachý.

JP

Cyklostezka – bůdy

Úspěšným projektem, který byl poněkud zvláštní, bylo vybudování cyklostezky pod bůdami. Zvláštní především ve způsobu financování. Obec Vlčnov i v tomto případě zpracovala projektovou dokumentaci a vyřídila stavební povolení. V tomto okamžiku do projektu vstoupil vlčnovský rodák, JUDr. Zdeněk Zemek, který přišel s nabídkou finančně se podílet na tomto projektu. Po konzultaci ve vinohradech nabídl možnost uhradit cyklostezku z vlastních prostředků. Došlo tedy k předání investorství na firmu Promabyt, kterou zastupoval Ing. Josef Vozár. Firma Promabyt provedla výběrové řízení a vybrala firmu Silamo, s. r. o., Uherský Brod. Vysoutěžená cena díla je 2 200 000,- Kč. Cyklostezka bude sloužit i pro příjezd k pozemkům v trati vinohrady. Není v našem okolí obvyklé, aby privátní firma financovala projekty samosprávy. JUDr. Zemek patří mezi lidi, kteří nezapomněli, kde mají své kořeny a pokud se jim daří, dlouhodobě finančně podporují místo, kde se narodili. Od roku 1990 patří mezi největší mecenáše, kteří se finančně podílejí na jízdě králů. Při našich rozhovorech se vždycky zajímá o rozvojové projekty obce Vlčnov, ale i Uherskobrodská a Východního Slovácka. Z tohoto důvodu pravděpodobně směřoval svoji velkou investiční aktivitu, a t.j. projekt golfového hřiště, do prostoru Uherskobrodská, přesněji na Havřicka a menší část na vlčnovské vinohrady. Zastupitelstvo Uh. Brodu a Vlčnova tento projekt nejenom vítají, ale i podporují. Chci poděkovat za všechny aktivity a vyjádřit přesvědčení, že i poslední jmenovaný projekt bude přes všechny majetkoprávní potíže úspěšně dokončen tak jak byla úspěšně dokončena první část cyklostezky pod bůdami.

JP

Úspěch nebo neúspěch?

Věřím, že rozumní lidé uznají, že tento rok byl pro nás rokem mimořádně úspěšným. A těm, kteří si to nemyslí, doporučuji, aby se porozhlédli po Zlínském kraji. Obec Vlčnov totiž patří v Zlínském kraji do portfolia obcí, do kterých se jezdí dívat mí kolegové z České republiky, ale i ze zahraničí, jako na místo, které dovede úspěšně čerpat z evropských prostředků. Důkazem toho je poslední návštěva 90 starostek a starostů z Česko polského regionu, kteří se nemohli vynadávat.

Těžko se nám zvyká na skutečnost, že slova chvály a obdivu slycháváme společně s lidmi na radnici spíše z úst cizinců a lidí,

kteří do Vlčnova přijedou jako hosté, než od domácích. Není pro nás totiž jednoduché žít dlouhodobě s pocitem, že naše úspěchy jsou považovány za samozřejmost a jsou viditelné spíše pro nevlčnovjany. A úplně na závěr bych chtěl poděkovat všem, se kterými jsem měl tu čest v letošním roce spolupracovat. Jsem si plně vědom toho, že úspěchy Vlčnova nejsou úspěchem jedince, ale týmu lidí. Chtěl bych poděkovat Vám Vlčnovjanům, kteří si najdete aspoň chvíli, abyste nám dali najevo, že si vážíte naší práce. Projekty, které jsme totiž

připravili pro příští rok, a v některých případech i zajistili dotační prostředky, budou velmi náročné. Budeme potřebovat Vaši podporu. Podporu Vás, kteří nám fandíte a především klidnou atmosféru. Ještě jednou Vám děkuji. Nejen za sebe, ale i za své spolupracovníky.

Jan Pijáček, starosta obce

Na závěr jednoduchá, přehledná a snad i dostatečně vypovídající informace o procentové úspěšnosti jednotlivých dotačních titulů:

Muzeum pálenic moravsko-slovenského pomezí	90% dotace
Zateplení a výměna oken základní školy	70% dotace
Čistírna odpadních vod	77% dotace
Silnice Vlčnov-Veletiny	90% dotace
Tartanová dráha	70% dotace
Územní plán	100% dotace
Nová cesta ke kapličky ve vinohradech	90% dotace
Dvě parkoviště u mateřské školky	90% dotace
Parkoviště u sběrného dvora	90% dotace
Zasíťování pozemků pro výstavbu rodinných domků Panské III.	0% dotace
Cyklostezka pod bůdami uhrazená soukromým investorem, JUDr. Zdeňkem Zemkem.	

Starostky a starostové Česko-Polských regionů

Den otevřených dveří

Po loňském „zkušebním“ ročníku „Dne otevřených dveří“ následoval letošní 2. ročník. Opět u příležitosti státního svátku – Vzniku samostatného Československého státu.

Inspirací pro uspořádání této novodobé tradice ve Vlčnově měly být „Dny otevřených památek“ v mnohých městech. Letos bylo zpřístupněno 21 objektů v široké spolupráci

s farností, spolky, organizacemi i podnikateli v obci. V krásném prosluněném odpoledni dne 25. října bylo možno využít projíždky v bryčce s koňským spřežením, ochutnat vdolečky v pekárně pana Javora, shlédnout hodnotnou výstavu fotografií ze Svaté země v místním kostele, poslechnout v galerii besedu pana Mgr. Severina – bývalého učitele vlčnovské

školy nebo se zahřát svařeným vínem v obecním sklepě.

Ráda bych touto cestou poděkovala všem, kteří byli ochotni s námi spolupracovat a nabídnout tak ostatním občanům netradiční využití svátečního dne.

Marta Moštková, místostarostka

Rekonstrukce památníku rumunských vojáků

Mnozí z čtenářů si určitě všimli při procházení vlčnovským hřbitovem chybějící jedné z dominant – pomníku rumunských vojáků.

Pomník byl na podzim demontován a v současnosti je umístěn v kamenické dílně pana Petra Blahy, který provádí jeho rekonstrukci a ve spolupráci s panem Tábořským obnovení jmen rumunských vojáků.

Oprava bude ukončena na jaře příštího roku tak, abychom v den osvobození Vlčnova dne 26. dubna, po 65 letech mohli důstojně utčit památku našich osvoboditelů.

Byla zvolena i nové stanoviště pomníku – ze stávajícího místa u kněžského hrobu bude přesunut do prostoru bývalé brány z ulice J. Úprky, naproti pomníku z 1. světové války.

Veřejná služba

Zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) umožňuje od 1. 1. 2009 využít pro zaměstnání osob v hmotné nouzi nový institut „veřejná služba“.

Veřejná služba je v zákoně o pomoci v hmotné nouzi upravena v § 18a následovně: „Veřejnou službou se rozumí pomoc obci v záležitostech, které jsou v zájmu obce,

zejména při zlepšování životního prostředí v obci, udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, pomoci v oblasti kulturního rozvoje a sociální péče. Veřejná služba je vykonávána osobami v hmotné nouzi na základě písemné smlouvy uzavřené s obcí obsahující alespoň místo, předmět a dobu výkonu veřejné služby obci. Za výkon veřejné služby nenáleží odměna.“

Obec Vlčnov má v letošním roce uzavřeny smlouvy na veřejnou službu se třemi zájemci, kteří se podílejí na úklidu veřejného prostranství a umožňuje tak zvýšit osobám v hmotné nouzi existenční minimum při odpracování 30 hod. měsíčně (z 2020 Kč až na 3679 Kč).

Marta Moštková, místostarostka

Odpadové hospodářství

Obecní úřad upozorňuje v souvislosti s odpadovým hospodářstvím občany na následující skutečnosti: popelnice, které jsou občanům poskytovány na sběrném dvoře jsou majetkem firmy Rumpold, nikoliv obce Vlčnov nebo jednotlivého občana. Proto jsou také logem firmy označeny. Takovou popelnici je možno při zničení bezplatně vyměnit a při nevyužití nutno vrátit na sběrný dvůr obce.

Nádoby, které si občané pořizují na vlastní náklady není možné vyměnit při poškození za nové. Vyměňují se pouze popelnice označené logem firmy Rumpold. Jedná se o opatření uvedené svozové firmy.

Dále obecní úřad upozorňuje, aby pytle na tříděný odpad byly využívány jen k uvedenému účelu: žluté na plasty, modré na papír a oranžové na nápojové kartony. Nepoužívejte je,

prosím, k žádnému jinému účelu. Jsou vydávány zdarma všem, kdo řádně platí poplatky za odpad, ale v ceně, každého pytle, kterou platí obec, je zahrnuta nejen pořizovací cena, ale i cena za třídění, svoz a přípravu pro další zpracování.

Marta Moštková, místostarostka

tříděný odpad dnes

tříděný odpad v nedávné minulosti

Pravostranný přítok Vlčnovského potoka, lok. Panské

V loňském roce bylo provedeno zkapacitnění vodoteče v lokalitě Panské. Úplné dokončení celého projektu však zasahuje až do dnešních dnů. Před dvěma týdny byly osázeny břehy

dřevinami tak, aby nahradily stromy vykáčené z důvodů rozšíření potoka. V současné době je dokončován výkup poslední části pozemků od vlastníků, jejichž pozemky byly na rozšíření

potoka zabrány. Výkupy i výsadbu realizují Lesy České republiky, s. p., které jsou vlastníky vodoteče a také realizátory celé akce.

MM

Stavební suť

30. října byla pro letošní rok uzavřena skládka stavební suti za stadionem. Důvodem bylo nejen její zaplnění, ale především příprava na drčení. To probíhá v současné době, provádí ji fi OTR Buchlovice a dle předběžných odhadů je na skládce uloženo 1300 tun stavební suti. Je to dvojnásobné množství oproti minulému roku. Získaný recyklát, roztríděný do několika frakcí, bude využit na zpevnění obecních cest. Není určen k prodeji.

Marta Moštková, místostarostka

Nové a opravené zpevněné plochy

Pro zlepšení parkování osobních vozidel bylo opraveno parkoviště u mateřské školy a zbudováno parkoviště pro obyvatele bytů v nástavbě MŠ. Dále byla položena nová vrstva živичného povrchu na dvorku za měšťankou, který je možné využít pro parkování i při větších akcích v KSK, kdy nepostačuje parkoviště

U krála. Nový povrch dostala i část silnice v ul. Vinohradská, u kapličky, která navázala na nově vybudovanou cyklostezku. Letošní děkovaná mše za úrodu se již v této lokalitě konala na novém povrchu.

Marta Moštková, místostarostka

Parkoviště na dvorku za měšťankou

Nový povrch silnice ke kapličce ve vinohradech

Parkoviště pro obyvatele bytů v nástavbě MŠ

Parkoviště u MŠ

5. výročí otevření charitního domu ve Vlčnově

Ve čtvrtek 13. 8. jsme si za účasti představitelů Obecního úřadu Vlčnov připomněli 5 let provozu místního charitního domu. Naše pozvání neodmítl také ředitel OCH Uh. Brod Ing. Petr Houšť. Dopoledne odsloužil místní duchovní správce P. Ladislav Kunc mši sv. za všechny klienty i zaměstnance, poté jsme společně poobědvali a poseděli pod novou

pergolou. Přišlo na vzpomínky veselé i ty smutnější a příjemně prožité odpoledne uběhlo jako voda.

V patnáctilůžkovém charitním domě našlo za pět let fungování svůj nový domov 32 klientů, převážně obyvatel Vlčnova. Průměrný věk našich současných obyvatel je 79 let.

Velký dík za vstřícnost, ochotu i hmotnou podporu patří Obecnímu úřadu ve Vlčnově, duchovnímu správci a všem, kteří přispívají ke zlepšení prostředí a chodu charitního domu.

*Mgr. Petra Kuchařová,
vedoucí CHD*

Jak jsme vyhráli...

Letos se již po třetí konal 3. 9. v domě s pečovatelskou službou v Hor. Němčí turnaj mezi klienty OCH Uh. Brod ve hře Člověče, nezlob se. Také klienti vlčnovského charitního domu se pravidelně zapojují. Tentokrát jsme přípravu nepodcenili a za pomoci naší aktivizační pracovníce vyrobili společně krásné žluté „týmové dresy“. Počasí nám přálo, proto bylo

možné po obědě v počtu šesti klientů a dvou povzbuzovačů z řad personálu vyjet. V Horním Němčí nás vřele přivítali, na dvorku připravili posezení, občerstvení i táborák. Hráči se posilnili a hra byla zahájena. Po základním kole postoupilo šest hráčů do finále, za Vlčnov hned dva finalisté – paní Nevařilová a paní Stašová. Povzbuzovali jsme, co to šlo, snad právě proto

odjízďela paní Stašová s dvoupatrovým dortem za první místo. Naše i její radost byla o to větší, že je to naše „služebně nejmladší“ klientka a v den turnaje pobývala v našem zařízení teprve několik dní. Domů jsme odjízďeli s úsměvem na tváři a pocitem příjemně stráveného odpoledne.

Mgr. Petra Kuchařová, vedoucí CHD

Vlčnovské dorostenky na Mistrovství ČR v Třebíči

Vlčnovské dorostenky vybojovaly na Mistrovství České republiky v Třebíči bronzové medaile. 3. až 5. července 2009 se v Třebíči konalo Mistrovství České republiky družstev dorostu Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. V kategorii dorostenek Zlínský kraj reprezentovala děvčata ze Sboru dobrovolných hasičů Vlčnov. Kolektiv našich děvčat, který se probjoval na mistrovství již popáté v řadě, prošel velmi náročnou přípravou. Příprava na samotné mistrovství obnáší množství tréninků na 100 m s překážkami, na štafetu 4x100 m, na požární útok se společnou stříkačkou a opomnět nelze ani zvládnutí vědomostních testů. Navíc pět děvčat z dorosteneckého kolektivu doplňovalo družstvo žen SDH Vlčnov, které se intenzivně připravovalo (společně s muži SDH Vlčnov) na světovou hasičskou olympiádu. K dokonalému nača-

sování formy na obě významné události určité pomohlo i třídnění soustředění ve sportovním areálu v Bludově na Šumpersku.

Samotné mistrovství, vzhledem k hrozbě nepříznivého počasí, začalo v sobotu netypicky závodem na 100 m s překážkami. V nesmírně těžkém závodě si tři naše děvčata zlepšila svá osobní maxima a to společně s jistotou ostatních stačilo na lichotivé 5. místo. Hlavně, žádná z děvčat se nezranila a všechny dívky své pokusy dokončily. Odpolední tréninky požárních útoků se společnou stříkačkou včetně přísné přejímky materiálu dopadly pro náš tým klidně a bez problémů.

Než se dostanu k dalšímu dnu na mistrovství, je nutno zmínit i skutečnost, že již tradičně máme svůj fanouškovský doprovod. Naši fanoušci si v povědomí republiky vybudovali pověst fandů veselých, náležitě hlučných, ale

zároveň fanoušků uznalých a férových a to nejenom ve vztahu ke svým týmům. Ve zpusobu i hlasitosti povzbuzování se určitě i oni umístili na „bedně“.

Nezbytné odborné i technické zázemí k dosažení úrovně mistrovství republiky již jaksí k Vlčnovu automaticky patří. Přímou na mistrovství vydatně pomohla naše děvčata z kolektivu žen a dorostenci (ti se po sedmi letech nepetržitě účasti na vrcholné klání tentokrát neprobjovali). Obětavými, pracovitými a úspěšnými vedoucími a trenéry kolektivu dorostenek jsou Jan Vráblík a Jiří Polášek..

Závěrečný den mistrovství začal pro dorostenky velmi nebezpečnou disciplínou, a to vědomostními testy. Případná, byť jediná, chybička některé ze sedmi závodnic v patnácti vybraných testových otázkách, vrhá tým na samotné dno pořadí. Naše děvčata s výbor-

nými znalostmi nic nepodcenila a vše absolvovala bez chyby. Tento fakt je posunul před štafetami a útokem na 4. místo – tedy do bezprostřední blízkosti boje o nejcennější kovy.

Štafeta 4×100 m s překážkami opět dokázala, že Vlčnov prostě štafetu umí. Mnohé soupeřky mají ve svém týmu možná rychlejší závodnice, ale Vlčnov umí předávky, je technicky vyzrálý a hlavně je to kolektiv. Šesté místo v disciplíně a čas pod 70 sekund byl dobrým výsledkem v konkurenci mnohdy krajských dorosteneckých výběrů.

Závěrečná disciplína požární útok se nesla v napjaté atmosféře, ve které se velmi rychle střídají projevy nadšení a zklamání. Naše děvčata nic nepodcenila a dá se říct, že dodržela taktiku nastavenou Jirkou Poláškem. Útok v jejich podání byl plynulý, rozvázný s výborným nástřikem na pravém proudu. Docílený čas, až do předposledního pokusu soutěže, stále figuroval na lichotivém třetím místě.

Celkově se děvčata SDH Vlčnov kolektivním pojetím a vzácnou vyrovnaností výkonu v jednotlivých disciplínách probojovala na

vynikající a v olympijském roce vysoce ceněné třetí místo. Mistryněmi republiky se stala děvčata z SDH Lednice, kraj Jihočeský, druhé místo patří SDH Petrovice, kraj Středočeský.

Závěrečné působivé vyhlášení výsledků s „výraznou vlčnovskou stopou“ opět prokázalo a potvrdilo republikové postavení vlčnovských týmů a jejich vnitřní sílu.

Stanislav Moštěk,
vedoucí kolektivů SDH Vlčnov

Veronika Vozárová při seběhu z kladiny

Barbora Procházková před překonání překážky „okno“

Dorostenky SDH Vlčnov na stupních vítězů

Bronzový kolektiv dorostenek SDH Vlčnov s vedoucími i trenéry

Mistrovství ČR družstev v Požárním sportu

Třetí zářijový proslulý víkend v Ústí nad Labem proběhlo Mistrovství České republiky mužů i žen v požárním sportu. Patnáct tuzemských nejlepších týmů v kategorii muži i v kategorii ženy bojovalo tři dny v disciplínách 100 m jednotlivců s překážkami, ve štafetě 4×100 m a v závěrečné disciplíně, v požárním útku.

Družstva mužů i žen z Vlčnova, letošní přeborníci Zlínského kraje, neodjžděla na mistrovství v nejsilnějších sestavách. Těsně před mistrovstvím se při tréninku zranil základní člen týmu a jeho neúčast v poslední chvíli ovlivnila složení všech disciplín. Rovněž ženy odjžděly na mistrovství oslabené o svou elitní závodnici a velitelku družstva. Uvedené nepřijemné a nešťastné skutečnosti se mohly v konfrontaci s krajskými nebo spíše oblastními výběry dobrovolných a profesionálních hasičů nepřijemně projevit. Vlčnov stále patří mezi několik málo týmů, kde se stává výhrad-

ně na vlastních odchovancích. Ne jinak tomu bylo i při avizovaných vynucených změnách v obou týmech. Široká základna dovolila zařadit vlastní odchovance z kategorie dorostenců a dorostenek.

V úvodních disciplínách (100 m s překážkami) se oběma týmům jen obtížně bojovalo a prosazovalo v konkurenci profesionálních hasičů, olympijských vítězů a vítězek v požárním sportu. Oba týmy bojovaly a trpělivě čekaly na svou příležitost. Ta začala přicházet v disciplínách, kde musí jít kromě sportovní výkonnosti jednotlivce i o vzájemnou spolupráci. Proto již ve štafetách na sebe upozornil tým vlčnovských žen. Obstál se ctí v disciplíně, ve které mj. padl národní rekord (ženy Trnavy – kraj Vysočina) a následně byl vyrovnán naprosto stejným časem týmem žen z Chválenic (Plzeňský kraj). Po prvním dnu a po dvou disciplínách byli naši muži na 12. místě a ženy na místě devátém.

Požární útok, tzv. disciplína pravdy či královská disciplína, byl na pořadu v neděli. Začínali muži a hned prvním pokusem nasadil časem 26,28 s vysoko latku tým z Bystrého v Orlických horách (nástřik 10 litrů a jednotná požární stříkačka, jednotné proudnice). Naši chlápci projevili své kolektivní schopnosti a um a skvělým časem 27,36 s drželi dlouho medailovou pozici. Nakonec v útocích skončili na vynikajícím 5. místě a celkově na velmi slušném 10. místě. Svůj nelehký a v některých okolnostech nerovný boj zvládli se vztyčenými hlavami a hlavně se ctí.

Požární útoky kategorie žen od počátku naznačovaly, že bude rozhodovat každá setinka a každá chybička v provedení. Špičkovými časy v rozmezí 26. sekundy „hodily všem ostatním rukavici“ hned na počátku boje družstva Trnavy a Dolních Měcholup. Naše děvčata věkem patřící k těm nejmladším, „hzenou rukavici zvedla“ a skvělým časem

25,96 s se zaslouženě vyšvihla do čela celkového pořadí požárních útoků. Výborné pokusy našich chlapců i našich děvčat ještě více vyburcovaly nejlepší fanoušky mistrovství, tedy vlčnovské fanoušky.

Až do startu družstva žen z Krchleb a jimi docíleného času 24,67 s se děvčata překvapivě, ale zcela zaslouženě, držela na 1. místě. Kromě družstva z SDH Krchleby Vlčnov již nikdo nepřekonal (ani Chválenice, Moravský Beroun, Kvasiny a ani Písková Lhota) a celá vlčnovská výprava se mohla radovat. Elitní umístění je odměnou i pro trenéra útoků Jirku Poláška – kolikrát nám již na mistrovství unikla medaile v požárních útocích o pověstný „vlásek“.

Poprvé na mistrovství ČR družstev mužů a žen, tedy v nejprestížnějším tuzemském šampionátu v požárním sportu, vybojoval Vlčnov medaili, stříbrnou, a tím jednoznačně potvrdil, že patří mezi nejlepší družstva ve všestrannosti dosahované na té nejvyšší sportovní úrovni.

Celkové děvčata skončila na výborném 6. místě a potvrdila, že patří mezi širší republikovou špičku v požárním sportu.

V kategorii muži zvítězilo družstvo z Horní Kamenice (Plzeňský kr.) před Horním Poříčím (Jihomoravský kraj), třetí skončili muži z SDH Radimovice (Liberecký kr.). V kategorii ženy se dle očekávání mistryněmi stala děvčata z Chválenic před

Trnavou (kr. Vysočina) a před Kvasinami (kr. Královehradecký). Vyhlášení výsledků se stalo krásnou tečkou za velmi zdařilým mistrovstvím nejenom pro vlčnovské hasiče a jejich fanoušky, ale i pro skvělé pořadatele a organizátory z Ústí nad Labem.

Pro vlčnovské hasiče to byla rovněž pomyslná tečka za nejnáročnější a nejuspěšnější sportovně společenskou sezónou v historii sboru – bronz dorostenek v Třebíči, historická účast a stříbrný úspěch mužů a žen na světové olympiádě v Ostravě a stříbro žen v požárním útoku z víkendového mistrovství v Ústí nad Labem.

Stanislav Moštěk,
vedoucí kolektivů SDH Vlčnov

Nástřik „proudařů“ SDH Vlčnov při 5. nejlepším požárním útoku na mistrovství

Synchronní „proudařky“ SDH Vlčnov při stříbrném požárním útoku

Nástřik „proudařek“ SDH Vlčnov při stříbrném požárním útoku

Stříbrný tým žen SDH Vlčnov při vyhlášení požárních útoků

Bronzový kolektiv dorostenek SDH Vlčnov s vedoucími i trenéry

Celá vlčnovská výprava na mistrovství – muži, ženy a fanoušky

Družstvo mužů SDH Vlčnov s vedoucími i trenéry

Hasičská mezinárodní olympiáda 2009 v Ostravě

Po 35 letech se v naší zemi konala mezinárodní hasičská olympiáda. Světová přehlídka nejlepších hasičských sportovců z 26 zemí světa probíhala v disciplínách požárního sportu a v disciplínách CTIF a to v kategoriích žáci, žákyně (jen v CTIF), dobrovolní hasiči – muži, dobrovolné hasičky - ženy, profesionální hasiči a v disciplínách CTIF navíc i v kategorii muži a ženy nad 35 let.

Historickým úspěchem vlčnovských hasičů se stala skutečnost, že družstvo mužů a družstvo žen poprvé a velmi úspěšně bojovalo za sbor, obec a Českou republiku v konfrontaci těch nejlepších renomovaných národních týmů.

Samotná příprava na tuto výjimečnou sportovní společenskou akci probíhala pro nás v režii četných a intenzivních tréninků a při soustředění v Bludově. Připravit se na olympiádu vyžaduje i zajištění nemalých finančních prostředků, protože náklady si každé družstvo platí a zajišťuje samo – jaký zjevný, až nepochopitelný rozdíl od pořádání a zajišťování některých jiných sportovních akcí v naší zemi. Přestože hlavní a rozhodující tíhu finančního zajištění nesl samotný sbor, je potřeba poděkovat za finanční pomoc všem našim sponzorům, obci Vlčnov, okresnímu a krajskému sdružení hasičů, Zlínskému kraji a určitě i Nadaci DKS Iva Valenty.

Samotná olympiáda pro nás začala již v neděli příjezdem, registrací a ubytováním v komplexu kolejí VŠB. Přestože nejsme žádnými nováčky v účasti na vrcholných sportovních kláních, určitě na každého z nás hned od počátku začala dýchat a působit atmosféra něčeho nepoznaného, výjimečného a mimořádného. Ochota a vstřícnost ostravských organizátorů a dobrovolníků nás provázela od začátku do konce.

Od pondělí do středy probíhaly tréninky nejprve na vedlejších sportovištích, ale

závěrečný trénink již na hlavní olympijské ploše. Velmi rychle jsme se museli vyrovnat s nečekanými nástrahami mezinárodní hasičské diplomacie – jiné technické prostředky, umělohmotná proudnice při překonávání osmimetrové roury atd.

Ve středu, v den slavnostního zahájení olympiády naši výpravu doplnili i naši věrní fanoušci. Ti, jak jsme si již zvykli, uspěli na výbornou i v konfrontaci s daleko početnějšími fanouškovskými výpravami především ze západních zemí.

Atmosféra slavnostního zahájení předčila naprosto vše, co jsme až doposud mohli zažít. Působivý nástup výprav jednotlivých zemí, zapálení olympijského ohně, slavnostní defilé před plnými tribunami Vitkovického stadionu, noční ohňostroj, ...

Olympijskou atmosféru, kromě samotných sportovních klání, doplňoval i bohatý doprovodný program, jako např. kulturní představení národů, výstava historické i současné techniky, festival přípravků.

Ve čtvrtek jsme absolvovali svůj vlastní trénink v areálu kolejí. Naši již tradiční připravenosti a vybavenosti vším, co je potřeba, využil reprezentační trenér CTIF Jirka Bláha k tréninku všech našich českých týmů. Na závěr jsme využili i naši výborné „znalosti cizích jazyků“ a umožnili jsme trénink soupeřům z Portugalska – Marco de Canaveze.

Den „D“ pro tým mužů nastal v pátek. Dopolední improvizovaný trénink v prostoru u ČEZ Arény a nekonečné čekání... Po 14. hodině jsme společně napochodovali na plochu, na stanoviště č. 4, k provedení požárního útoku CTIF. Následovalo vzorné hlášení rozhodčímu, rychlá a důkladná příprava a společný start. Precizní a s rozvahou provedený útok, konečné postavení a „nekonečná práce rozhodčích“. Naši chlapci bez trestné vteřinky

s osobním rekordem 46,85 s – výborný a pro mnohé překvapivý výkon. Po útoku družstvo automaticky nastoupilo k provedení štafety CTIF s populární osmimetrovou rourou na posledním úseku. Velmi rychlý průběh naší štafety, vynikající předávky, výborné překonání všech překážek a čas s puncem světové kvality (55,17 s) dal tušit náš obrovský úspěch.

Naše děvčata měla své sportovní představení až v sobotu. Jejich požární útok na stanovišti č. 9 probíhal již za pozornosti médií – vystoupení chlapců zapůsobilo. Děvčata absolvovala útok v rozumném tempu a dobře. Bohužel „zvýšená gestikulace našeho překladatele a rozhodčích“ dala tušit problém. 10 celých vteřin za nepatrné nedotažení drobného úkonu - povelu bylo až příliš kruté, ale bojujeme dál a do konce. Děvčata ve štafetě zabojovala a částečně stáhla ztrátu z požárního útoku. Celkově se mladý tým žen v konkurenci 22 světových týmů umístil na výborném 11. místě, čímž získal ceněné stříbrné ocenění.

Naši chlapci podali mimořádný a vynikající výkon. V konkurenci 76 světových týmů obsadili špičkové 28. místo a to jen tři místečka nebo 0,58 s od zlatého ocenění. Přesto a právě proto má jejich stříbrné ocenění obrovskou váhu a cenu (z našich 6 týmů skončili druzí). Je třeba si uvědomit, že disciplínám CTIF dospělých se Vlčnov věnuje jen 2 roky a to bez přerušení či omezení naší republikové účasti v požárním sportu mužů, žen, dorostenců a dorostenek – někteří cvičí 6 disciplín v jednom roce!

Pro úplnost: v mužích a v absolutním pořadí se olympijskými vítězi stali Rakušané před Italy a Slovinci na třetím místě. V kategorii žen vyhrály Slovinky. Krásného úspěchu dosáhli v kategorii profesionálů výběr hasičů HZS ČR z Hradce Králové, kteří se stali olympijskými vítězi.

Vlčnovští fanoušci v akci

Vlčnovští fanoušci na olympiádě

Zahájení olympiády a naši muži a ženy

Družstvo mužů s vedoucím před vstupem na olympijskou plochu

Hrdé a úspěšné družstvo mužů s vedoucími po ukončení pokusů

Vynikajícím způsobem se předvedly všechny reprezentační výběry České republiky v požárním sportu. Svými výkony dokázaly, že patří k absolutní světové špičce. V kategorii „dobrovolní hasiči – ženy“ obsadily první tři místa reprezentační výběry České republiky v pořadí: 1. ČR-A, 2. ČR-B a 3. ČR-C. V kategorii „dobrovolní hasiči – muži suverénně zvítězil reprezentační výběr ČR. Profesionálním hasičům kralovalo Bělorusko. Družstvo ČR-A vedené trenéry Josefem Pěňčou a Ivanem Resslererem vybojovalo stříbrné medaile, když pokořilo vel-

kého favorita Rusko-A. Nezapomenutelným zážitkem byl výkon Karla Ryla při výstupu do 4. podlaží cvičné věže, který ve svém druhém pokusu překonal 19 let starý rekord svého reprezentačního trenéra Josefa Pěňči.

Olympijskými vítězi v kategorii mladých hasičů (chlapců) v CTIF se poprvé v historii stal náš tým a to výborný celek z Chlumce nad Cidlinou, druhý náš tým z Horního Hradiště skončil na 19. místě. Bronz v absolutním pořadí v kategorii dívek vybojovala děvčata z Pískové Lhoty.

Slovy obtížně popsatelný závěrečný slavnostní ceremoniál se stal krásnou a dojemnou tečkou za něčím krásným, výjimečným a jedinečným.

Na hasičskou olympiádu, vrchol sportovního hasičského snažení, bude většina ze zúčastněných vzpomínat asi celý život.

*Stanislav Moštěk,
vedoucí kolektivů SDH Vlčnov*

Dokončený výborný útok mužů Vlčnova

Vlčnovští fanoušci v akci

Výprava fanoušků SDH Vlčnov na olympiádě

Družstvo žen před pokusem na olympiádě

Spokojené družstvo žen i s vedoucími po olympijském vystoupení

Družstvo mužů s vedoucími při slavnostním ukončení olympiády

Družstvo žen při slavnostním ukončení olympiády

Závod požárnické všestrannosti v Záhorovicích

Začátek nového soutěžního ročníku mladších i starších žáků je již tradičně spjat se Závodem požárnické všestrannosti (dále jen ZPV) a požárním útokem CTIF. V půlce října, za chladného a deštivého počasí, se sjela celá okresní žakovská konkurence do Záhorovic. Za velmi těžkých klimatických i terénních podmínek děti bojovaly v kategorii mladších a starších žáků. Požární útok CTIF byl vzhledem k reálné možnosti vzniku úrazů zrušen a přesunut až na jaro. Těžké podmínky na téměř tříkilometrovém okruhu jednoznačně prověřily nejenom připravenost jednotlivých družstev a i jejich vnitřní sílu.

Jednička našich mladších žáků suverénně ovládla svoji kategorii a získala první místo s obrovským náskokem. Rovněž naše, na poslední chvíli složená, „dvoječka“ uspěla, když obsadila výborné třetí místo a to v konkurenci devíti týmů.

Z kolektivu našich starších žáků odešla řada výrazných opor do dorostu. Přesto se podařilo poměrně rychle sestavit a sehrát oba nové týmy starších žáků (jedničku i dvojku) tak, že mohou navázat na své předchůdce - desetinásobné okresní přeborníky. Naši dvojku tvoří téměř z poloviny věkem mladší žáci. Příprava na závody byla sice intenzivní,

ale vzhledem k mimořádně dlouhé a úspěšné sezóně dorostenek, mužů a žen, až nebezpečně krátká. Poprvé v historii jsme museli i před ZPV absolvovat náročné jednodenní soustředění. Rád bych za tuto možnost a vstřícnost poděkoval vedení školy a i rodičům, kteří, i přes nepřítelné počasí, nám své děti svěřili.

Netypická a těžká příprava se osvědčila. Starší žáci v konkurenci 14 okresních týmů kralovali. Přestože první hlídka jedničky, hned na střelbě, nacytala nezvykle mnoho trestných minut, prokázala svoji sílu a obrovskou bojovností vše dotáhla do vítězného konce. Pravdou je, že i druhá hlídka jedničky si vedla výborně

a v pomyslném pořadí by skončila druhá za jedničkou. První hlídka druhého týmu potvrdila, že pochopila svůj úkol (krytí záda jedničky) téměř dokonale a překvapivě skončila na výborném třetím místě za Starým Městem. Pro druhou hlídku naší mladičké dvojky byl závod ve starší kategorii velkou školou.

Závěrem bych rád poděkoval členům sboru (dorostencům a mužům ze soutěžních týmů), kteří výrazně pomohli při zajištění a organizaci ZPV a to v roli rozhodčích a pomocným rozhodčích. Děkuji rovněž svým mladým kolegům (Ondřeji Vozárovi, Přemyslu Pavlušovi – vedou starší žáky,

Martině Mertové, Petře Viktorinové a Vendule Hanusové – vedou mladší žáci) a přeji jim hodně trpělivosti a sil při práci s mládeží do nové sezony.

Stanislav Moštěk,
vedoucí kolektivů SDH Vlčnov

Slavnostní otevření hasičské tartanové dráhy

Kolem 15 hodiny, 13. listopadu 2009 ve Vlčnově, v areálu stadionu Tělovýchovné jednoty Vlčnov byla za přítomnosti členů Sboru dobrovolných hasičů Vlčnov, kolektivů mladých hasičů sboru, zástupců obce, zástupců okresního a krajského sdružení hasičů, zástupců TJ a dalších vážených hostů, přestřižena slavnostní páska, čímž byla symbolicky legalizovaná cvičná hasičská tartanová stometrová dráha.

Myšlenka a přání vybudovat tartanovou dráhu pro hasiče ve Vlčnově není nová. Původní záměr sboru a obce počítal s umístěním dráhy do prostoru vedle hasičské zbrojnice. Tento záměr se postupem času ukázal jako nereálný a hlavně nekoncepční.

Rozhodný a prvotní impuls pro získání dotace nesla informace Nadězdy Dyčkové, vedoucí odborné rady mládeže OSH UH, že je možné podat projekt na investiční dotaci z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Možnost seriózně se ucházet o tuto dotaci odstartovalo množství pracovních úkonů vedoucích k vypracování projektu s pracovním a trvalým názvem „Pouze v nových podmínkách lze vychovat novou generaci“. K úspěchu vedla spolupráce s panem učitelem Mgr. Ladislavem Botkem, se starostou obce, spolupráce s manažery Místní akční skupiny Východního Slovácka, spolupráce s panem Janem Chvilíčkem, předsedou TJ Vlčnov, s ředitelkou školy Mgr. Janou Geržovou a samozřejmě úzká spolupráce se Sdružením hasičů Čech, Moravy a Slezska, s okresním a krajským sdružením hasičů.

Radostná informace z Prahy, že Sbor dobrovolných hasičů Vlčnov, jako jen jeden ze dvou sborů v ČR, se svým projektem uspěl,

nás zastihla ve velmi příjemném a pro sbor historickém období. Tým mužů a žen se právě probojoval na světovou hasičskou olympiádu do Ostravy. Jak symbolické, a troufnu si říct, i zaslužené.

Proč SDH Vlčnov získal na výstavbu tartanové dráhy investiční dotaci ve výši 1,4 milionu korun? Kromě určité kvalitního projektu je sbor znám svou dlouhodobou systematickou výchovou hasičské mládeže ve všech kategoriích a ve všech disciplínách. Svou vysokou a trvalou výkonnost potvrdil již třemi tituly mistra ČR v dorostenecké kategorii, jedním místem druhým a dvěma místy třetími. 10 let v řadě vládne okresní žákovské kategorii a pět let v řadě boduje i v nejprestižnější kategorii dospělých, ve které minulý rok ženy skončily čtvrté a letos se staly vicemistryněmi ČR v požárním útoku. Vlčnov v kategorii CTIF úspěšně reprezentoval republiku i v zahraničí. Největšího a historického úspěchu sbor dosáhl na nejprestižnější a nejvýznamnější akci – letos na světové hasičské olympiádě v Ostravě. Oba týmy, muži i ženy, získaly vynikající stříbrné ocenění.

SDH Vlčnov získal dotaci MŠMT na realizaci dráhy taky proto, že ve svém projektu deklaruje širokou využitelnost tohoto díla. Po nastavení nutných provozních předpisů a pravidel dráha určitě bude sloužit i TJ a výrazně zhodnotí a zkrášlí její areál. Cvičnou dráhu využijí určitě i žáci Základní školy Vlčnov v hodinách tělesné výchovy. Dráha bude využívána pro pořádání a organizování hasičských soutěží a to jak v kategorii dospělých, tak i kategorií žákovské.

Děkujeme zástupci zhotovitele díla, panu Ing. Hynkovi Pavlackému, jednateli společ-

nosti PAVLACKÝ, s. r. o. Za pomoc děkujeme stavebnímu dozoru Ing. Miroslavu Vozárovi a manažerům MAS Východního Slovácka.

Děkujeme okresnímu a krajskému sdružení hasičů za podporu našeho záměru vybudovat a zprovoznit toto dílo. Zasloužené poděkování patří Ing. Monice Homolkové Němečkové ze Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska.

Děkujeme za vstřícnost, pochopení a ochotu Tělovýchovné jednotě Vlčnov. Určitě nebylo jednoduché skloubit budování díla s provozem TJ. Osobně nejvíce oceňuji přístup, prozíravost, pokrokovost a zdravou mysl pana Jana Chvilíčka.

Poděkování bezesporu patří členům sboru – Mgr. Ladislavu Botkovi, starostovi Antonínu Plesovi, Josefu Moškovi, Pavlu Zemkovi, soutěžnímu týmu mužů, dorostu a dalším, kteří byli nápomocni při realizaci díla.

Velký dík patří samozřejmě obci Vlčnov v čele se starostou panem Janem Pijáčkem. Prostřednictvím obecního zastupitelstva došlo ke schválení a dofinancování díla ve výši 498 tisíc korun – celková hodnota díla je 1,898 milionu korun.

Hlavní a největší poděkování a alespoň tiché uznání patří jednoznačně mládeži Sboru dobrovolných hasičů Vlčnov. Mladší žáci, starší žáci, dorostenci, dorostenky, ženy a muži, olympionici, olympioničky se pod vedením svých vedoucích a trenérů jednoznačně nejvíce zasloužili svými dlouhodobě dosahovanými výsledky, svojí obětavou snahou a prací o to, že ve Vlčnově je v provozu cvičná hasičská tartanová dráha.

Stanislav Moštěk,
vedoucí kolektivů SDH Vlčnov

Žákyně Veronika Macková přestřihává pásku

Zástupci sportovních kolektivů SDH Vlčnov

Pohled na tartanovou hasičskou cvičnou dráhu

Plesová sezóna 2010 ve Vlčnově

16. 1. Sportovní ples
22. 1. Myslivecký ples
23. 1. Dětský krojový ples
30. 1. Krojový ples s představením krále
06. 2. Hasičský ples
07. 2. Dětský maškarní karneval
12. 2. Charitní ples

Akce ve Vlčnově v 1. pol. 2010

09. 1. Memoriál Karla Prchlíka
v nohejbale
13. 2. Fašanková obchůzka
20. 2. Fašanková zábava
06. 3. Koncert skupiny Fleret
07. 3. Beseda s důchodci
14. 3. Zpívání v Galerii na Měšťance
21. 3. Estráda – Láska brány otevírá
04. 4. Velikonoční Výstava vín
05. 4. Mrskačka
– velikonoční obchůzka legrutů
09. 5. Den matek
28. až 30. 5. Jízda králů Vlčnov

Dívčí válka

V sobotu 21. listopadu 2009 v podvečer se uskutečnilo v sále Klubu sportu a kultury Vlčnov představení ochotnického spolku BAVSA ze Starého Města. Herci nastudovali hru Františka Ringo Čecha – Dívčí válka. Režíroval ji známý uherskohradištský herec a režisér Robert Bellan. Divadelní hra byla úžasně humorně a vtipně podaná, herci hráli s vervou a nadšením. Některé výkony byly opravdu neuvěřitelné, zvláště diváci oceňovali Dalibora Mandíka v roli „božského pěvce Lumíra“. Na hercích bylo znát, že je hraní nesmírně baví a že baví i sami sebe. Naplnili tak beze zbytku a bez pochybností motto svého názvu...

Diváků přišlo dostatek, což bylo velmi příjemné jak pro samotné herce, tak i pro nás pořadatele. Děkujeme všem, kteří si našli čas a věříme, že odcházeli příjemně pobaveni.

Ochotnický spolek BAVSA připravuje novou hru, premiéra bude na domácí půdě na ve Starém Městě na Silvestra. Po plesové sezóně bychom je rádi opět pozvali k nám.

Přijďte tentokrát i Vy, kteří jste Dívčí válku neviděli. Srdečně Vás všechny zveme!

za KSK Vlčnov

Petra Kučerová Brandysová

Vlčnovský fotbalový rok 2009 – Přípravky, jaro 2009

Fotbalová příprava TJ Vlčnov, kam se řadí fotbalisté ve věku 6 až 11 let, letos „prožila“ desátý rok od svého založení v roce 2000. Byl to rok naplněný účastí mladší a starší přípravy v okresním přeboru OFS Uherské Hradiště, rok vyplněný účastí našich nejmenších fotbalistů na několika turnajích, rok vyplněný většími či menšími úspěchy nebo zklamání. U fotbalové přípravy v tomto věku by nemělo jít o výsledky. Ty by měly být druhořadé. Na prvním místě je nabídnout našim dětem radost z pohybu a přes tuto radost a nadšení pro hru je učít základům této nejoblíbenější hry na světě.

Vlčnovská fotbalová příprava v sezóně 2008/2009 se v okresním přeboru mladších přípravek umístila na 6. místě, starší příprava obsadila 4. místo. Hráčský kádr tvořilo u mladší přípravy 12 fotbalistů ročníku narození 2000 až 2003. U starší přípravy kádr tvořilo 13 hráčů ročníku narození 1998 a 1999. V jednotlivých mužstvech by mohlo být i více fotbalistů, ale nepodařilo se nám některé kluky a holky přivést z jednotlivých hřišť rozsetých po Vlčnově na zelený trávník na stadionu TJ Vlčnov, což je škoda. Přesto je úspěch, že i nadále naše fotbalová příprava plnohodnotně existuje, zatímco v okolních obcích se tato mužstva ruší. V jednotlivých utkáních jsme podávali solidní výkony. U kluků byly k vidění pěkné fotbalové akce doplněné pohlednou prací s míčem. Do každého zápasu šli naši kluci s velkým nasazením a bojovností. Je to jedna velká parta kluků.

V průběhu roku 2009 jsme se zúčastnili několika turnajů a to jak pro starší, tak i mladší přípravku.

Na jaře jsme byli pozváni na turnaj fotbalových přípravek pořádaný TJ Nivnice. Turnaje se zúčastnily týmy starších fotbalových přípravek z Nivnice, Dolního Němčí, Korytné a Vlčnova. Na turnaji jsme předváděli krásnou kombinační hru s přesnými přihrávkami a nekompromisním zakončováním gólových situací. Turnaj naši fotbalisté vyhráli a domů jsme přivezli krásný skleněný pohár.

Dne 28. 2. 2009 se naši nejmladší fotbalisté zúčastnili turnaje mladších přípravek pořádané realizačním týmem 1. FC Slovácko – dívky ve sportovní hale v Ostrožské Nové Vsi. Turnaje se zúčastnily týmy mladších přípravek 1. FC Slovácko – dívky, SK Zlechov, TJ Sokol Újezdec–Těšov, TJ Uherský Ostroh, TJ Jiskra Staré Město a TJ Vlčnov. Na tomto turnaji naše „nejmladší pušky“ vystříleli třetí místo. Nejlepším hráčem turnaje byl vyhlášen Prokop Kroupa.

Dne 6. 6. 2009 se naše starší a mladší fotbalová příprava zúčastnila turnaje OFS v Tapesích. Turnaje se zúčastnily týmy ze Zlechova, 1. FC Slovácka – dívky, Dolního Němčí, Splytihněví, Starého Města a Vlčnova. Turnaj byl poznamenán u našeho týmu nízkou účastí hráčů, kdy jsme na rozdíl od soupeře neměli nikoho na střídání. I přesto si naše mužstva vybojovala umístění na bedně – třetí místo.

Dne 27. 6. 2009 se naši nejmladší fotbalisté zúčastnili turnaje mladších přípravek pořádané TJ Sokol Hroznová Lhota. Turnaje se zúčastnily týmy mladších přípravek TJ Sokol Hroznová Lhota, 1. FC Slovácko, FC Velká nad Veličkou, TJ Bzenec a TJ Vlčnov. Na tomto turnaji jsme byli nejmladším týmem, s rozdílem o 2–3 roky oproti soupeři. Na turnaji jsme obsadili 5. místo.

Vrcholem sezóny, stejně jako předchozí roky, bylo pořádání domácího turnaje fotbalových přípravek – IV. ročník turnaje „O pohár starosty Vlčnova“. Turnaj se uskutečnil za podpory oddílu kopané TJ Vlčnov a starosty obce Vlčnov. Pozvání na turnaj přijaly týmy SK Paseky Zlín, FK Kunovice, 1. FC Slovácko, TJ Havříce, TJ Místřice, TJ Sokol Březolupy, TJ Nivnice, TJ Sokol Újezdec–Těšov, Sokol Hroznová Lhota a TJ Vlčnov.

Po organizační stránce byl turnaj zabezpečen velmi kvalitně. V průběhu turnaje se měli na turnaj dostavit i hráči 1. FC Slovácko, kteří by mladé fotbalisty potěšili svými fotkami a autogramy. Do vývoje turnaje však nekompromisně zasáhlo počasí. Déšť a zase déšť. Už, už se schylovalo k rozhodnutí o zrušení turnaje. Za pomoci pana starosty Pijáčka a pana Pančochy jsme byli v on-line spojení s Meteorologickým ústavem v Komořanech, který měl pro nás potěšitelnou zprávu, že pršet přestane a po rozhodnutí trenérů všech mužstev a částečné úpravě pravidel jsme rozlosovali turnaj a začali hrát. Rozlosování turnaje bylo také velmi tvrdé, jelikož jsme

byli vylosováni do skupiny „smrti“ společně s 1. FC Slováckem, Hroznovou Lhotou, Pasekami Zlín a Kunovicemi. Přes veškerou snahu a bojovnost jsme ve skupině vybojovali 3. místo, což nás určilo k závěrečnému boji o 5. místo v turnaji, ve kterém jsme porazili celek TJ Nivnice 2:0. Turnaj vyhrálo mužstvo Sokol Hroznová Lhota.

Turnaj se nakonec dohrával za krásného slunečného počasí. Bylo zde k vidění nespočet soubojů o každý kousek zeleného trávníku, o každý míč. Nespočet emocí, radostí, ale i neštěstí. To vše dělá fotbal fotbalem a to je asi právě to, co nás na této hře přitahuje a baví.

Zde bych chtěl poděkovat za podporu a pomoc manželům Juřenčákovým, Pleslovým,

Bařinovým, paní Čagalové, Indrové, Zámečnickové, Kolkové, Hradílkové, oddílu kopané TJ Vlčnov, panu starostovi, sponzorům. Fotbalové přípravec a jejich hráčům, rodičům našich nejmladších fotbalistů přeji pod novým vedením mnoho dalších krásných fotbalových let.

Ing. Pavel Hradílek

Přípravky, podzim 2009

Přípravka zahájila podzimní soutěž okresního přeboru 2009/2010 změnou na postu trenéra. Po půlročním trénování skončil Ing. Pavel Hradílek. Bylo třeba zajistit nového trenéra. Po absolutním nezájmu Vlčnovjanů něco pro fotbalovou mládež udělat, se nám podařilo sehnat trenéra Davida Jurásk a z Dolního Němčí, který trénuje mládež FC Slovácko a má velké zkušenosti s prací s mládeží. Asistentem trenéra byl Marcel Solík – předseda oddílu kopané.

STARŠÍ PŘÍPRAVKA

Po jarní části opustilo mužstvo několik hráčů (4), kteří přešli do žáků. Trénovat se začalo na začátku srpna. První mistrovský zápas jsme hráli 29. srpna s Nivnicí za účasti 26 hráčů (15 hráčů – starší přípravka, ročníky 2000 až 1998 a 11 hráčů – mladší přípravka, ročníky 2001 až 2003). Aby mohla mladší přípravka

začít hrát soutěž, podařilo se sehnat 2 hráče z Hluku, kde byla přípravka pro nedostatek hráčů zrušena. Po podzimní části soutěže skončila starší přípravka na 2. místě (z 8 účastníků) s 21 body a skóre 42:24. Z 10 utkání 7× vyhráli a 3× prohráli. Byli to hráči: Stanislav Bařina, Ondřej Čagala, Jirka Jurka, Robin Indra, Petr Juřenčák, Filip Klabačka, Miroslav Kadlčík, Libor Machala, David Plesl, Jan Procházka, Petr Kolek, Vojtěch Marášek, Sebastián Zámečník, Břetislav Španěl a David Jurásek ml.

V sobotu 3. 10. si kluci zažili ligovou atmosféru na stadiónu v Uherském Hradišti, když vedli prvoligové hráče FC Slovácka k utkání proti Baníku Ostrava. O poločase ligového utkání si zahráli proti přípravce Slovácka. Kluci se snažili, aby ze sebe dostali vše, co v nich je a ukázali se před 7200 diváky. Byl to pro ně ohromný zážitek. Kdo z nás hrál někdy před 7000 diváky?

MLADŠÍ PŘÍPRAVKA

Skončila na 5. místě z 8 účastníků se 13 body a skóre 40:34. Z 10 utkání 4× vyhráli, 1× remizovali a 5× prohráli. Jan Junašík, Erik Mikulec, Miroslav Jedlička, Kryštof Kroupa, František Šobáň, Vojtěch Šobáň, Jiří Juřenčák, Tomáš Pavelčík, Tomáš Michálek, Roman Martiš a Lukáš Nosek.

Jsmo velmi rádi a hlavně děti to velmi těší, že se na utkání chodí dívat oproti minulému roku více rodičů i prarodičů i dalších rodinných příslušníků. Naši snahou není zvítězit za každou cenu. Hlavním cílem je naučit nejmenší vlčnovské fotbalisty základům fotbalové abecedy a taky, aby se kluci bavili, měli radost z pohybu a nevyseďávali jen u počítačů a televize. Kdyby mělo i Vaše dítě zájem hrát fotbal, velmi rádi ho mezi sebou přivítáme.

Marcel Solík

Žáci, jaro 2009

Žákovský tým vedli na jaře 2009 Fibichr Dušan jako trenér a Ing. Marcel Šabršula jako vedoucí mužstva.

Po podzimu byli žáci na 6. místě (z 12 účastníků) se ziskem 17 bodů, což pro nováčka okresního přeboru bylo dobré umístění. Na jaře jsme se mohli posunout v tabulce výš, ale některé zápasy nevyšly tak, jak jsme si přáli, tak jsme skončili se ziskem 34 bodů opět na 6. místě.

Sestava: Hanus Marek, Machala Dušan, Fibichr Jan, Machala Libor, Flasar Jakub, Podškubka Ondřej, Šabršula Kryštof, Bednařík Marek, Leško Ivo, Moštěk Adam, Peší Adam, Polanský Radek, Minařík Michal, Bařina Václav, Plesl David, Harman Radek.

Nejllepší střelci:

Leško Ivo	-	28 branek
Fibichr Jan	-	10 branek
Šabršula Kryštof	-	9 branek

Na podzim v sezóně 2009–2010 to bude

o hodně těžší, protože odejdou do dorostu opory mužstva Leško, Šabršula, Flasar, Hanus.

Žáci, podzim 2009

O odchodem nejzkušenějších hráčů do dorostu nastal u žáků „generační problém“, ve kterém dochází ke skokovému poklesu výkonnosti. S odcházejícími hráči přešel do dorostu i trenér Dušan Fibichr. Funkci trenéra přijal Jan Esterka, kterému zpočátku asistoval správce stadionu, později, ke konci soutěže si našel pomocníky – vedoucí mužstva. Žáci skončili po podzimní části soutě-

že na 10. místě (z 11 účastníků) se ziskem 5 bodů za 1 vyhraný zápas a dvě remízy, se skóre 14:61. Pod vlivem těžkých porážek (o 10 gólů a podobně) byl problém sehnat chlapce vůbec k utkání. Naštěstí se podařilo všechna utkání odehrát. Situace se zlepšila po výhře v Buchlovicích a po příchodu hráčů Bařiny a Minaříka. Na jaře se musí mužstvo posílit tak, aby třídu udrželo.

Kádr mužstva tvořili: Marek Bednařík, Jan Fibichr, Radek Harman, Adam Moštěk, Dušan Machala, Libor Machala, Kryštof Polášek, Ondřej Podškubka, Ondřej Čagala, Adam Pešl, Marek Lekeš, Petr Moštěk, Václav Bařina, Radek Polanský, Ondřej Strapina, David Sagula, Michal Minařík, Sebastian Zámečník, Patrik Mikulec, Martin Liman.

Dorost, jaro 2009

Do jarní části soutěže vstupoval z 8. místa s 21 body. Takže cíl byl uhrát střed tabulky a pokusit se o umístění do 5. místa. Ale jak ukázaly předešlé roky, v jarní části se moc nedaří (díky přípravám na jízdu králů) a to se potvrdilo i tentokrát. Začalo to první zápasem, kdy jsme odjžděli do Ostr. Lhoty a ten skončil divokou přestřelkou 6:5 pro domácí. Doma jsme přivítali mužstvo Bánova a zápas skončil remízou 1:1. V téhle režii jsme odehráli celé jaro. Venku jsme získali z 6 utkání pouhé 3 body za výhru v Topolné a na domácím hřišti z 6 utkání 1× výhra, 2× remíza, 3× prohra

a na kontě pouhých 5 bodů. Paradoxně jsme ale venku hráli ofenzivnější fotbal a nastříleli soupeřům jednou tolik gólů jak na domácím hřišti.

Celkově jsme skončili ze 13 mužstev na 9. místě, skóre 51:66 a 29 bodů.

Kde hledat příčiny?

Jednoznačně je to v přístupu hráčů k tréninku i k zápasu. V úterý se pohybovala účast kolem 8 hráčů a v pátek kolem 10. Na to, že jsme měli 22členný kádr, to je dost málo. Na výmluvy hráčů, kteří jezdili jízdu králů buď na koni nebo na voze jsem si pomalu

zvykal. Pokud ale nebudou chtít sami kluci, tak je nikdo nepřinutí. Za odehranou jarní část musím vyzdvihnout nejlepší vlnovské střelce dorostu, hráče Knotka Honzu – 12 branek, Matějíčka Martina – 11 branek, Indru Kubu – 7 branek. Ale taky hráče, kteří se zabudovali po odchodu z žáků do dorostu a to jsou Leško Ivo, Moštěk Ondra, Indra Patrik, Maňásek Jakub, Velecký Jakub a to je příslib do budoucna.

*Trenér Josef Koniček,
vedoucí Ondřej Kolek*

Dorost, podzim 2009

Celý podzim se moc nevyvedl, hlavně v začátku jsme měli dost smůly, utkání jsme prohrávali až v samém závěru utkání. Hlavně střelecky se nedařilo i když šancí jsme měli víc než dostatek. Výtka jedincům v mužstvu „míň karet a více bojovnosti - snahy“. Doufám, že jaro bude pro nás příznivější a bodů nám přibude. Chci vyzdvihnout přístup mladších hráčů nad přístupem těch starších. Kdyby starší měli přístup a odpovědnost jako mladší, v tabulce by to vypadalo jinak.

Vliv na umístění na sestupovém místě měla i ta skutečnost, že fotbalové nejvyspělejší

hráči dorostu (M. Matějíček a P. Kašpařík) sehráli minimum zápasů, protože byli zkušeni v A mužstvu, kde si oba svojí výkonností vybojovali místo v sestavě. U M. Matějíčka byla možnost startovat za Vlčnov za jakékoliv mužstvo ztížená tím, že se na podzim časově překrývají hokejové a fotbalové soutěže a hráč v současnosti preferuje lední hokej (vyšší úroveň soutěže než ve Vlčnově). V jarní části soutěže bude vedení mužstva navrhována možnost startu obou hráčů na klíčové zápasy za dorost, aby se nahrály potřebné body a neztratila se třída, která by se těžko získávala nazpět.

Celkem 10 bodů, 13. místo ze 14 účastníků. Sestava: Janča, Podškubka D., Mikulec, Belan, Fibichr D., Fibichr J., Šupka, Koniček, Leško, Šabršula, Flasar, Hanus, Moštěk, Knotek, Bachůrek, Mičulka, Matějíček, Kašpařík, Podškubka R., Plachý, Velecký. Střelci: Knotek-7, Fibichr J.-4, Leško-2, Matějíček-2, Janča-1, Belan-1, Flasar-1, Kašpařík-1, Fibichr D.-1.

*Vlastimil Flasar, vedoucí mužstva
Dušan Fibichr, trenér*

Mužstvo A, jaro 2009

A mužstvo zastihl nový rok 2009 na čele základní třídy s 28 body, s 2 bodový náskokem před 2. Suchou Lozí. Úkolem pro jarní část soutěže bylo náskok udržet a vybojovat postup zpět do Okresní soutěže. Kádr mužstva zůstal stejný jako na podzim, tzn. že přespolními posilami byl Petr Janča v brance, na pozici stopera Jožka Slovák a na postu předstopera někdy vypomohl Jan Palínek – bývalý hráč FC Slovácko. Ostatní hráči byli z Vlčnova. Vlčnov měl na jaře příznivé rozlosování, protože všechna mužstva z horní části tabulky měl doma. K žádné komplikaci nedošlo, protože Vlčnovjané neztratili ani bod, od soupeřů bodově „odskočili“ dávno před koncem soutěže a se ziskem 61 bodů a skóre 99:19 suverénně vyhráli soutěž a postoupili do Okresní soutěže. Rozepisovat průběhy jednotlivých utkání nemá smysl, soupeř se snažil vždycky hrát, ale první vstřelená branka často způsobila, že utkání pak už bylo jenom o otázce „kolik to dnes bude“.

Na místě trenéra pracoval Ivo Šimčík z Hluku, vedoucího mužstva dělal Jaromír Kužela.

Mužstvo A před posledním zápasem se Suchou Lozí

Petice

Na počátku byla panika a nejasné zvěsti o tom, že má být v centru naší obce zřízena herna. Sepsala jsem proto petici a oslovila občany. Během pár dní jsme měli cca 200 podpisů. Ukázalo se, že tyto naše obavy jsou zřejmě „díky Bohu“ jen fámy, ale díky nim jsem se přesvědčila o tom, že lidé jsou ochotni bojovat za dobrou věc. To je naprosto úžasné

a jsem na své spoluobčany hrdá, to je naprostý opak toho, co je nám prezentováno denně ve zprávách o rezignovanosti a netečnosti společnosti.

A proto jsem využila této dobré myšlenky a poskytla tuto petici panu starostovi k dispozici v boji o posílení pravomocí a vlivu obcí v rámci své samosprávy. Kde jinde je možné

užívat demokracie lépe, než tady v našich obcích, kde je mnohem jednodušší zeptat se lidí, je-li ta či ona věc (činnost) v souladu s tím, co si přejí či potřebují.

Alžběta Hrdinová

Herny a kasina

V minulých dnech obdržela obec Vlčnov petici proti zřizování heren ve Vlčnově. Rada obce na svém zasedání projednala tuto petici a zařadila ji na program jednání zastupitelstva obce. Chci za sebe, ale i za ostatní členy rady obce Vlčnov, ubezpečit občany Vlčnova, že jsme v minulosti neobdrželi žádnou žádost o povolení herny či kasina. V objektech, které pronajímáme, to ani bez našeho souhlasu není možné a v případě privátních objektů tento druh činnosti musí povolit Ministerstvo finan-

ci. Potvrzují tedy slova autorky petice, že se jednalo opravdu o fámou.

O tom, jestli je nebo není tento druh podnikání možný, nerozhodují obce a města, ale naši zákonodárci. Zatím jsou výherní hrací automaty a podnikání v tomto oboru povoleny jako jakákoliv jiná podnikatelská činnost. Je tedy zbytečné útočit na obce, aby s tím něco dělaly. Zásadní rozhodnutí je v rukou poslanců a senátorů. Obce v ČR mají pouze jediný nástroj jak regulovat umístování výherních

hracích automatů. V zákoně jsou stanoveny přesně budovy, kde v okruhu max. 100 metrů mohou obce nepovolit umístění výherních hracích automatů. Jedná se o církevní stavby, zdravotnická zařízení, školy a objekty státní správy. Na prosincovém zastupitelstvu budu předkládat návrh obecně závazné vyhlášky, která tento zákonem stanovený nástroj bude využívat.

*Jan Pijáček,
starosta obce*

Zamyšlení nad prasečí chřipkou

Bojíte se prasečí chřipky? Očekávám převahu kladných odpovědí. A vůbec se nedivím. Poté, co Vás média několik týdnů sytí hrůzostrašnými zprávami o počtu onemocnění a desítkách úmrtí, netrpělivě očekáváte přísun vakcín k očkování.

Vzhledem k tomu, že každému praktickému lékaři je dodán velmi omezený počet vakcín, dá se předpokládat, že ani zdaleka nedou uspokojení všichni zájemci o očkování.

Nabízím Vám alternativu: Přestaňte se trápit strachem, kde a kdy Vás prasečí chřipka

dotáhne. Vzpomeňte si kolika nemocem jste byli v posledních letech díky mediím vystaveni: od nemoci šílených krav, přes ptačí chřipku až po současnou pandemii prasečí chřipky.

Každá „nová choroba“ zastíní tu předchozí a odsune do pozadí i daleko závažnější onemocnění, o kterých se přestává mluvit a laik by mohl usuzovat, že vymizely.

Nechci zde uvádět žádné statistiky, ani citovat vědecké kapacity. Vše, co zde uvádím je náhled zdravotníka, který se snaží vzhledem ke svým zkušenostem posuzovat věci s nad-

hledem a zdravým rozumem. Tomu odpovídá i mé doporučení: povznete se nad chřipkovou pandemií, rozumně se stravujte, nezapomeňte na tradiční zdroje vitamínu C, oprašte heslo „čistota – půl zdraví“, uvědomte si, že nohy máte i k chůzi (nejen k sešlapování pedálů v autech) a hlavně – zachovejte si veselou mysl.

*Vaše místostarostka,
sestřička Marta*

Mužstvo A, podzim 2009

Cílem pro novou sezónu 2009/2010 bylo a zůstává opět postoupit, tentokrát do Okresního přeboru. Z mužstva nikdo neodešel, naopak, tým byl posílen o hostující trojici hráčů ze Suchova. Brankářem V. Hlaváčkem, záložníkem R. Havlíkem a útočníkem R. Pinkavou. Již přípravné zápasy ukazovaly, že pokud mužstvo bude hrát v ideální sestavě, musí hrát o špiči tabulky i v této třídě. S velkým očekáváním se jelo na 1. mistrák do Březové. Mužstvo však nastoupilo bez 8 hráčů stálé sestavy, kteří měli na tento termín naplánovanou dovolenou. Snaha o přeložení zápasu na náhradní termín nebyla ze strany soupeře ani OFS UH vyslyšena a tak za Vlčnov hrál, „kdo měl chuť, kopačky a registračku“. Ani v této sestavě nevypadal zápas na prohru, ale po 15 minutách soupeř brutálně fauloval M. Chmelinu a K. Tomalu (tento si už do konce soutěže nekopl) a Vlčnovjané hráli od asi 15. minuty v 9 hráčích. Poločas jsme prohrávali 2:0, pak přijel mužstvo doplnit D. Mikulec, takže se dohrávalo v 10 hráčích. Prohrálo se 4:1, což příznivce dost mrzelo. Další zápasy už mužstvo hrálo v konsolidované sestavě s těmito výsledky:

Březová	Vlčnov	4:1	(2:1)
Vlčnov	Korytná	4:0	(3:0)
Košíky	Vlčnov	2:3	(0:1)
Vlčnov	H. Němčí	1:1	(0:1)
Mařatice	Vlčnov	0:3	(0:1)
Pitín	Vlčnov	2:0	(1:0)

Vlčnov	Popovice	2:0	(2:0)
Buchlovice	Vlčnov	1:2	(0:1)
Vlčnov	Babice	1:2	(1:1)
Hradčovice	Vlčnov	0:5	(0:0)
Vlčnov	Staré Město	3:2	(2:2)
Bílovice	Vlčnov	0:3	(0:1)
Vlčnov	Huštěnovice	1:0	(1:0)
Vlčnov	Březová	6:1	(3:1)

Doma jsme ztratili 2 body s Horním Němčí (alespoň remíza byla zachráněna vlastním gólem soupeře v poslední minutě zápasu. 3 body si od nás zaslouženě odvezly Babice

se střelcem Soldánem. Venku jsme prohráli už jenom v Pitíně, kde zase z různých příčin chybělo 5 hráčů (kromě 2 zraněných). Ostatní zápasy jsme zaslouženě vyhráli.

Po podzimní části sezóny a předebraném 1. jarním kole je Vlčnov na 2. (postupovém) místě. Kéž by to kluci udrželi až do konce soutěže. Na místě trenéra i vedoucího se nic neměnilo (Šimčík, Kužela), oba zůstávají i na jarní část sezóny 2009/2010.

Výbor oddílu kopané

1.	Horní Němčí	14	10	2	2	43	:	24	32
2.	Vlčnov	14	10	1	3	35	:	15	31
3.	Pitín	14	9	1	4	28	:	15	28
4.	Košíky	14	8	3	3	46	:	17	27
5.	Hradčovice	14	8	2	4	40	:	33	26
6.	Huštěnovice	14	7	4	3	28	:	24	25
7.	Staré Město	14	7	0	7	30	:	31	21
8.	Babice	14	6	2	6	36	:	34	20
9.	Popovice	14	6	2	6	26	:	27	20
10.	Buchlovice	14	4	2	8	24	:	38	14
11.	Březová	14	3	3	8	20	:	39	12
12.	Korytná	14	2	4	8	17	:	37	10
13.	Mařatice	14	2	3	9	19	:	37	9
14.	Bílovice	14	1	1	12	16	:	37	4

Dolňan učitel Kužela vzpomínal na dětství

Narodil jsem se v roce 1909 na dolním konci ve Vlčnově. Můj otec se vyučil zedníkem u K.M. stavitele v Uh. Brodě. Jako tovaryš stavěl zámek V. Kaunice v Oboře v 1903–1904. To bylo velmi pěkné letovisko hraběte, znal jsem je dobře, chodil jsem do Obory s maměnkou nebo s kamarádama. Maměnka na zámku také pracovala a tam se trochu s otcem poznali.

Před tím utrpěl těžký a smrtelný úraz dědáček F. Kř. – otec maměncin. Lámalí ve skale kameň, na nohu jim spadl veliký balvan a nohu jim smrtelně pohmoždil. Přivezli doktora, který jim nohu ošetřil jak tehdy mohl a uměl a dědáček leželi doma. Tehdáž se ještě do nemocnice nevozilo a léčilo se i babskými recepty, kdo co poradil. Noha se jim zánitila a nešťastný dědáček umřeli na otravu – říkalo se tomu brant. Jako sirotky ostali doma: uječek Jan, Francek, tetička Rozára, Marýna (má matka), malý Jožka a pohrobek Jurka, ale který brzy umřel. Baběnka byli v hrozném postavení a proto starší museli jít z domu – oženit a vdát se. Starší šli na výdělek. Chodívali skoro ráno v pondělí na Horní dvůr nad Brodem, na Králov mezi Brodem a Bánovem, na Volenov a Ordějov u Suché Loze. Tam chodili na celý týden a vraceli se až v sobotu večer. A žili tam a spali jak se dalo. Ovšem že to nebylo přepychové, ale byli rádi, že mají práci a že nebyli matce na krku. A také se v květnu 1907 naráz ženili - Jan, Rozára a Marýna.

Maměnka se moc vdávat nechtěla, ale když jim bratr Jan pohrozil, že jich vyžene z domu, tak souhlasili, ač říkali, že sú ešče

mladá, neměli ani 18 roků, což se objevilo též na jejich fotce z mladých let – „moje mladá léta – neužila světa“. Ještě před jejich smrtí to viselo na stěně, ale nebylo vyhnuto a tak mláďata musela jít z hnízda. Baběnce se ulehčilo a v domě č. 250 zůstal s nimi syn Francek, Josef a prababička – matka baběncina. Také ji trochu pamatují, chodila s ovázanou hlavou, nemocí přišla o oko, které jí stále mokvalo. Umřela za války. Baběnka Kř. jako vdova se po ožení uječka Josefa pak přestěhovala na výminku do budy č. 565. V pozdním věku se opět vdala za Frantu Vozára varhaníka a kapelníka, který vyučili několik hudeb. Vlčnovská kapela byla daleko známá a šířila krásu vlčnovského kroje. Chlapci Vlčnovjané rádi na svého kapelníka vzpomínají, poněvadž s nimi poznali kus světa. Baběnka rádi chodili do lesa na dřevo a na trávu, dobře stále gazdovali, chodili jsme tam celá – velká rodina na pečínky a byl jsem rád, když mně dali někdy jako studentovi šestku na rys. Tu lásku k lesu zdědila též má matka.

Moji rodiče si koupili po svatbě starou chalupu po zemřelých Pav. č. 271, která byla rodným hnízdem nás šesti sourozenců. Původně byla pod dochem, pokrytá došky ze slámy. Poněvadž na mnoha místech dovnitř teklo, rodiče dochovou střechu vyměnili za břidlici. Ta už byla bezpečnější. Otec jako zedník už to lépe opravil a doplnil. Cena chalupy i s Bočkem a skalou byla 200 zlatek = cena 1 krávy. ..Já jsem baběnkou a maměnkou doprovázel do lesa a tam jsem jim sbíral ulomené suché haluze. Noše jsme nosili na zádech. Noša byla těžká

a tlačila. Cestou se několikrát odpočívalo a abych vydržel až dóm, tož maměnka slubovali co dobrého uvaří k obědu. Na dřevo jsme chodívali do Obory, do Myšinců, do Kojatínky a do Hluckého a Podolského hája. Bylo to tak daleko, že jsem vidával hluký kostel a komíny kunovské cihelny. Dřevo jsme si nanosili plnou šopu a v zimě se vesele topilo, ale byla to dřina. Uhlím se netopilo, poněvadž to zanášelo šporheld. Tatíček také někdy oddělali fůru bukového dřeva, které nám dovezl sedlák z Lopeníka.

Naše chalupa byla jako jiné z bývalých bůd. Na dvůr se přišlo z ulice brankou po násypě z plochých kamenů do hlavních dveří, které vedly z boka. Nad násypem visela skloň se 2 hrdličkami, které jsem krmlil a které jsem rád poslouchal jak cukrovaly. Přišlo se do síně vydlážděné pálenými cihlami. Ze síně se šlo vpředu do izby na komoru po žebří a v zadu do malé kuchyně, kde jsme bývali, tj. spali a jedli. V izbě a kuchyni byla pouze zem, která se občas mazávala blátem z hlíny, kterou jsem vozíval z Padělků. Potom se to posypalo plevami, po zemi jsme chodili bosky a přede spánkem jsme si ošukali nohu o nohu. Místnosti byly mdlé, úzké a proto tu bylo teplo i když to nebylo hygienické. Před zametáním se zem polévala vodou ze žufanu nebo drávým hrnkem. Největší část izby zabíraly kamna s pecí. V kamnech se topilo, v peci se pekl chléb. V kamnech se topilo ze síně otepky z trní plané trnky, hlohu a jiných keřů. V peci se pekl chléb a vdolky. Vařilo se v rendlíku na ohništi pod širokým komínem.

Pro hospodyně to nebyla žádná slast a mnohdy vařila i v kožichu.

Ze sině se lezlo na hůru – komoru po žebří. Tam bývalo obilí a jiné domácí potřeby. V předním štítě byl výlet, z něhož jsme pokřikovali na děcka venku. V izbě byla vpředu dvě malá a jednoduchá okna, na násyp malé okénko. Před pecí byla postel pro rodiče, nad postelí viselo bidlo na kožuchy. Na stěně viselo několik zasklených obrazů svatých, mezi okny visel kříž, v koutě oltářiček s Pannou Marií lurdskou, před ní lampička, v níž se v sobotu svítávalo. Kolem oltářička a kříže bývaly umně maměnkou udělané růže uvité do věnce. Musím říct, že maměnka v tom byli mistr. Totéž bylo i v kuchyni v č. 555. Pod okénkem byla žigla – truhla na krojové šaty, které si maměnka vyšívali sami. Nade dveřmi izby byla polička s malovanými talířky, tla stropu byl desčový, na trámě byly knížky – kancionál a trumfarové hrnky s pozdravem z poutních míst.

Z kuchyně bylo okno na dvůr, vedle kuchyně byl chlév, v němž jsme chovali krávu a kozu, obě jsem pásával na Padělkoch. Za chlévem byla šopa na dřevo, naproti chléva byl krmík pro prase, za ním záchod. Jako děcka jsme chodili na stranu do hnoje z násypu. Kuchyňka byla malá. V levém rohu byl sporák, naproti v koutě pohrádka pro rodiče, okolo roztažovacího stolu byly lavy s opěradlem, v koutě u okna truhla na šaty coby výbava otčova. Stůl se na noc roztáhl a spalý v něm čtyři děti nohama proti sobě, že to nebylo pohodlné, není potřeba mluvit. Jeden druhému pichal nohy do úst a často se stalo, že se stůl roztáhl a spáči se ocitli na zemi i s peřinami.

Brambory a řepu jsme měli v pěkně kvelbeném sklepě, v němž byly též látečky s mlékem na kyšku, smetana se sbírala žufanem. Později si naši pořídili odstředivku na odstředování mléka. Chodili k nám odstředovat sousedé a známí, plat byl v odstředěném mléce. Smetana se odstředovala v maslence. Později si maměnka netížila a prodávali sladkou smetanu v Brodě zákaznicím. Plnotučné mléko se jedlo zřídka. Za šopou byla malá zahrádka na zeleninu. Nad šopou se větvila kulovačka, která měla velmi sladké plody. Z kulovačky se dalo snadno přelézt na střechu. Poněvadž střechy souvisely jedna s druhou, chodíval jsem jako kočka po kálenicích přes čtyři chalupy

Dědáci Kuželé při jejich zlaté svatbě roku 1957

až k baběnce Kř. A tam jsem slezl po šopě až na dvůr. Daro mě tetka Řep. a Dac. nadávali, abych jim nekazil střechy. Za sklepem byl Boček s několika staršími ovocnými stromy, u skály byla velká ptačí třešeň a ořech, v jehož koruně jsem často trávil volné chvíle. Hore v Bočku byl překrásný pohled na větší část dědiny. Rád na to vzpomínám.

Poněvadž stará chalupa naší rodině už nestačila, rozhodli se rodiče pro novostavbu. Starou chalupu jsme prodali A. Hrab. A postavili jsme si novou chalupu v zahradě od F. Kuž. – z rodiny č. 555, kam jsme se přestěhovali na podzim roku 1922. Chalupa už byla moderněji zbudovaná, základy jsou z kamene, ale cihly hliněné – vepřovice zevnitř, ale zvenku jsou pálené půlky z Hodonína. Na střeše je už falcovka. Já sám jsem na chalupě hodně pracoval dle sil. Prozatím jsme obývali velkou kuchyň 4×5 m, síň a komoru, ve chlévě byla kráva lysena, koza a dvě prasata. Rodiče se na chalupě velmi nadřeli, ale užili jsme v ní pohodlí. Zahrada byla původně ohraničena živým plotem z akátů, které jsme postupně vykáceli. Otec nasadil k potoku lindy a později jsme ji oplotili.

Musím říci, že jsme byli poslední chalupou po pravé straně silnice směr Veletiny. Po levé straně silnice byli poslední chalupou č. 491. Od silnice nahoru byly Padělky, kde jsme pásali dobytek a současně to bylo hřiště dolňanů. Od silnice až k potoku bylo zase místo na děláni cihel až k veleckému kotáru. Běda nám, když jsme nedávali pozor na dobytek, který snadno mohl zaběhnout do škody. Zvláště kozy, ty se specializovaly na šlapání cihel a tu zase byl poprask doma. Jednou mně Vějetaně zajali kozu, maměnka museli pro ňu jít a zaplatit pokutu. Maměnka jakoby nic – Tonku, poť mně pomoci přistavit krávé škopek s nápojem –, za dveřma byla metla, oni je zavřeli a pak byla výplata. Měli jsme to trápení s pásáním. Později to eldorádo pro děti přestalo, poněvadž to obec rozprodala na stavební místa. Všecko to bylo zastavěno do 2. světové války za stavební horečky, poněvadž si lidé vydělali už více peněz a na hypotéku – státní subvenci a snažili se už žít kulturněji.

Do školy obecné chlapecké staré jsem začal chodit ve školním roce 1915/16. Učil mě pan nadučitel Antonín Pardík. Třída byla plná – celý ročník 1909 měl 104 žáků. V dalších třídách pan učitel Vystrčil, Hulák, Bardonek a Frybort. Můj prospěch na obecné škole nebyl moc valný, poněvadž jsem často scházel pro pasení krávy a kozy a pan učitel Vystrčil jednou poslal maměnce lístek se sdělením: Paní Kuželová, copak Váš syn Antonín má už školu vychozenou?! Pamatuji si, že jsem jednou měl i 5 z fyziky, poněvadž jsem neuměl o vysoké peci. Do školy jsem si nosil brídicovou tabulku a na ní uvázanou hubku. Ve vyšších třídách k tomu písánku, čítánku a futrál na péro, tužku a gumu. Měl jsem to zamotané v šátečku a uvázané kolem pasu, abych měl volné ruce cestou do a ze školy. Někdy jsme ani nešli do školy – vandrovali jsme mnohdy ve starém mlýně a tam jsme dělávali lotroviny. Tož jsem byl také nedobrý jak druzí kluci. V zimě jsme si dali futrál pod zadek a jeli jak na saňách.

Po vydání malého školského zákona 1922 se rozšiřovala síť měšťanských škol. Ve školním roce 1922/23 byla také ve Vlčnově zřízena měšťanská smíšená škola ve škole dívčí – nové

škole postavené roku 1910 č. 477. První třída byla dobrovolná ze žáků 6.–8. roku a já jsem do ní také nastoupil. Nechodící do měšťanky dokončili osmiletou školní povinnost na obecné škole. Učil nás coby ředitel pan K. Charvát a suplovali učitelé z obecné školy.

Poněvadž jsem byl dle známek mezi prvními, rozhodli se rodiče na něčí návrh pro studium na reformním reálném gymnasiu v Uherském Brodě. Tak jsem šel i s Vinckem K. ke zkouškám ze 2. třídy do 2. třídy. Zkoušky jsme udělali úspěšně a tak jsem se stal od roku 1923/24 studentem. Pro mě to byl nový svět studovat dle knih, denně docházet pěšky do školy v Brodě. Knihy jsem si nosil na zádech v osobně ušitém ruksaku, aktovku jsem si koupil až v 5. třídě za týdenní výdělek v cihelně. (...) Do školy jsem chodil pod búdama, nebo za deště po silnici. Domů jsme chodili někdy společně i s děvčaty, které se vracely z práce od Brieafa z fabriky na ohýbaný nábytek a občas si zpívali vlčnovské písně.

Mnohdy jsme měli vyučování i odpoledne a tu jsem si něco nosil z domu. Na jídlo mně občas maměnka dali 2 Kč a já šel na polévku za 1 Kč a k tomu čtyři masné rohlinky za 1 Kč. Ve třídě jsme obědvali též herinky a za 1 Kč kus čokolády. To jsem měl rád. Přes zimu se dávaly zdarma přespolním studentům týdně dva – tři obědy ve školní jídelně, na což se vybíralo o vánocích po dědině. Byla to velmi dobrá akce a vděčně na to vzpomínám. (...) V nižších třídách jsem se hned po ukončení školního roku stavil v havřícké cihelně, kde jsem jako student celé prázdniny pracoval. (...) Ve vyšších třídách jsem dělal o prázdninách u zedníků a poslední prázdniny při výměně pražců na trati Uh. Brod – Újezdec. Můj první a poslední studentský výlet byl do Beskyd na Gruň, Bílý Kříž, do Masarykovy chaty a do Velkých Karlovic. Výlet byl vlakem a pěší túry. Byl jsem velmi spokojen. Jako student jsem byl členem Jednoty čsl. Orla, která měla náplň v duchu katolickém. Zdravilo se jako horníci Zdař Bůh – Zdař! Náplň činnosti byla tělocvičná a ideová. Cvičilo se venku, v sále orlovný hry, na nářadí a prostná. Celoroční činnost se ukazovala na místním veřejném cvičení – na orelském výletě, které bývaly ve velkých humnech u sedláků. Jednota byla ve Vlčnově velice početná a velmi rádi jsme jako žáci, dorostenci a muži zajížděli na výpomoc na opentlených vozech do sousedních vesnic. Konaly se též okresní a krajské srazy – slety. Účastnil jsem se i státního orelského sletu v Praze roku 1929, v níž jsem byl poprvé. Musím se zmínit též o tom, že rok 1928 a 1929 byl velice studený, bylo velice moc sněhu a na silnici jsme se orientovali podle korun po obou stranách vysázených stromů. Sníh byl odhazován povinně občany (...) Doba studia se chýlila ke konci, maturoval jsem ve vlčnovském kroji v červnu 1931. Myslel jsem si, že už mně patří celý svět, ale zklamání potom následovalo. Nebylo odpovídající práce.

V Uherském Hradišti, jaro 1978

Poznámka: Přepis z rozsáhlejší rodinné kroniky je autentický bez jakýchkoliv gramatických či obsahových úprav, jen jsou vynechány některé nepodstatné části.

Antonín Kužela, syn
Ústí n/L., 9. 11. 2009

Rok 2010, pro vlčnovské sportovce rok jubilejní

Vážení přátelé, využívám možnosti publikovat v místním periodiku výzvu pro všechny vlčnovské sportovkyně a sportovce, současně i bývalé. Na obrázcích vidíte, že v roce 1980 byla vydána publikace k 70. výročí vlčnovského sportu a k 50. výročí vlčnovského fotbalu. Od té doby už uplynulo dlouhých 29 let.

Rok 2009 už má na kahanu a my si budeme na Nový rok zase dávat předsevzetí, jací budeme v novém roce lepší, budeme vyslovovat přání a tužby, čeho bychom chtěli v novém roce dosáhnout, které zlovyky zanechat, které resty smazat a vůbec, co udělat, aby rok 2010 nebyl horší, než ten předchozí.

Bilancovat by měli i vlčnovští sportovci. Prostým aritmetickým výpočtem zjistíme, že v roce 2010 uplyne od data vydání poslední publikace přesně 30 let. To znamená, že vlčnovský fotbal se dožije kulatého jubilea 80 let trvání a vlčnovský sport jubilea ještě kulatějšího – 100 let.

Stoleté výročí kohokoliv nebo čehokoliv je takovou událostí, která nesmí jen tak uplynout, jen tak proplout mezi prsty. Je to událost, kterou chceme veřejně prezentovat, protože se jednalo o fenomén, který Vlčnovjany dennodenně provázel, provází a věříme, že provázet bude i nadále. Ať už se střídala léta hubená s léty úrodnými. Považujeme za svou povinnost uspořádat oslavu těchto kulatin a vydat publikaci, která bude mapovat sportovní dění ve Vlčnově do roku 2010. Nebude to z důvodu zviditelnění se kohokoliv ze současných činovníků, ale z důvodu, že od poslední oslavy uplynulo zmíněných 30 let a to je ve sportu hodně dlouhá doba. Za tuto dobu nás opustila řada funkcionářů. Lidí, kteří vlčnovskému sportu věnovali kus svého života, lidí, kteří nepočítali ani svůj volný čas ani prostředky, aby svůj oblíbený sport ve vlčnovském provedení „tlačili dál“. Ať už to byli fotbalisté, volejbalisté, házenkáři, stolní tenisté, šachisté, nohejbalisté, ... (pokud jsem některý sport opomněl, omlouvám se) ... prostě všichni zemřeli vlčnovští hráči, trenéři a funkcionáři. Bylo by velkou neúctou, kdyby jejich práce pro vlčnovský sport „vyšuměla dobou“, kdyby zůstala pouze ve vyprávěných vzpomínkách, které se časem

mlží a jsou pomíjivé. „Platí napsané“, to věděli už staří Římané!

Pohledem současnosti by mohla být připravovaná publikace zajímavá pro celou vlčnovskou veřejnost. Měl by v ní být kus vlčnovské historie: Proč a jak upadal vlčnovský fotbal a jak z toho dál? Proč se rozpadla vlčnovská dívčí házená, která měla v 80. letech takový glanc? Obrození vlčnovského volejbalu, jak se to podařilo? Proč a jak se daří udržovat velmi dobrou úroveň šachistům a stolním tenistům? Co všechno dokázal vlčnovský kulturista Jenda Kohutič. Má cvičitel, pan Zdeněk Králíček následovníky? Kdo převzal štafetu po Karlu Prchlíkovi u nohejbalistů. Odpovídá kapacita vlčnovských sportovišť zájmu veřejnosti? Proč v 90. letech minulého století vlčnovský sport „vyklidil pozice“ a dostal se v obci na periferii zájmu? Jaké další sporty se ve Vlčnově provozují a s jakými perspektivami? Tenis, airsoft, motokáři, pozemní hokej, dívčí kopaná, vodáci? Je to pravidelné sportování nebo nahodilá zábava? Je úplně jedno, zda oddíl nebo parta nadšenců funguje pod Sokolem, Tělovýchovnou jednotou nebo

jen tak, neorganizovaně. Bude zajímavě sledovat, kam se za dalších 10 let ten či onen sport ve Vlčnově dopracuje.

Vážení vlčnovští sportovci i pamětníci. Chtěl bych Vás tímto vyzvat, abyste pomohli svými materiály (fotografiemi) i vzpomínkami při sestavování výroční publikace i moderovaného programu v den oslavy. Pokud poskytnete fotografie ke kopírování, bude nutné, abyste doložili, o jakou akci se jednalo, kdo a co na fotografii je a rok, kdy byla pořízena. Fotografie budou naskenovány a vráceny. Kdo a kde bude materiály přebírat a shromažďovat, bude veřejnosti včas oznámeno.

Oficiální oslava se chystá na letní měsíce (červenec – srpen 2010), přesný termín bude upřesněn. Záleží na volném termínu FC Slovácko, který hodláme jako prvoligový klub pozvat k benefičnímu fotbalovému utkání. Závěrem bych Vás chtěl pozvat na 1. akci příštího - jubilejního roku - na ples sportovců, který se s jednorozhodnou přestávkou koná v KSK v sobotu 16. ledna 2010.

Ing. Miroslav Josefík, předseda TJ Vlčnov

Také v naší mateřské škole máme plno

Již tradičně před koncem kalendářního roku informujeme širokou vlčnovskou veřejnost o novinkách, které přináší do naší mateřské školy nový školní rok.

Z médií stále častěji slyšíme, jaká je současná situace v mateřských školách. Ve městech, ale i na vesnicích je pro děti připraveno málo míst. Zákonní zástupci dětí dobře ví, že ti nejstarší, tedy předškoláci, mají při zápise na další školní rok přednost při přijetí. Ale co ti ostatní? Situace se velmi změnila v tomto školním roce, kdy většina zákonných zástupců využívá mateřské dovolené na 3 roky. Ani ve Vlčnově na tom nejsme jinak.

Jak předesílá název článku – máme úplně plnou školku dětiček. Dokupovali jsme stolečky i židličky. Čeká nás nákup lůžkovin a protialergických příkrývek a polštářů. Každodenní

spotřeba výtvarného a kreslicího papíru vzrostla téměř o 50 %. Každá třída má kapacitu 24 dětí. S výjimkou, o kterou jsme před začátkem školního roku žádali zřizovatele (OÚ), máme povolen maximální počet dětí, který nám vyhláška povoluje, a to 28 dětí ve třídě. V celkovém souhrnu čtyř tříd, 7 pedagogů (všechny učitelky jsou plně kvalifikované), 1 pedagogického asistenta a 2 správních zaměstnanců máme přijato 110 dětí. Již od začátku školního roku máme ve školce tedy rušno. Téměř o 30 dětí víc je jistě znát.

Také při první společné akci pořádané pro děti a jejich rodiče – Drakiádě, se to na poli nad školkou a následně na zahradě jenom hemžilo. Odhadem se nás sešlo společně s nejmladšími dětmi ZŠ na 300. Špekáčky pro všechny děti byly dodány sponzorem

občerstvení, kterým byl tentokrát František Koniček – Řeznictví a uzeniny. Pečivo nám opět sponzorsky dodalo Pekařství Javor. Kuchařky, které uvařily plný hrnc brambor na loupáčku, se zavděčily malým i velkým. Společně při čaji se všem příjemně povídalo. O spokojenost všech přítomných se postarali všichni zaměstnanci mateřské školy a ještě dětem na cestu domů na památku krásného podzimního dne rozdávali dárky. Ale teď už se všichni těšíme na sourozenecké odpoledne, kde na všechny zúčastněné bude čekat Divadélko Karla Čapka s pohádkami a jistě pobaví všechny děti i jejich sourozence. Součástí tohoto odpoledne budou také volné hry ve třídách dětí.

Při společných akcích s rodiči, ale i na zápise se zákonní zástupci často ptají, co

všechno mají děti umět při nástupu do mateřské školy. Tak v další části trochu teorie.

Pro ty nejmenší, které rodiče přivedou na pět dnů v měsíci, je to velká změna. Schází-li do třetích narozenin dva tři měsíce a dítě je přiměřeně sociálně vyspělé a snáší krátkodobé odloučení od blízké osoby, nemusí být jeho přijetí do mateřské školy velkým problémem. Jednou z oblastí, kterou bude v mateřské škole zvládat, můžeme nazvat technicko-hygienická. V oblasti sebeobsluhy – aby se dokázalo najíst a napít, umýt si ruce, alespoň částečně se obléknout a bylo schopné používat toaletu. Přibývá kluků i holčiček, které v tomto věku neumějí samostatně pít z hrnečku, protože doma mají ještě láhev se sacím uzávěrem. Každé dítě přichází do mateřské školy silně ovlivněno domácím zázemím. Svou roli hraje i osobnost dítěte – je průbojná a sebevědomá, nebo spíš bázlivá? Seznamuje se s novým prostředím snadno, nebo má obtíž přizpůsobit se změnám? Je zapotřebí, aby si rodiče byli těchto okolností vědomi a pokud možno dítěti v adaptační fázi vyšli vstříc. Ačkoliv rodina pro dítě v předškolním věku (a to již myslíme na všechny věkové skupiny dětí) stále zůstává hlavním určujícím prostředím, současná mateřská škola chce být ve všech oblastech nápomocna a v jistém smyslu má oproti rodině dokonce i určité

výhody: může s dětmi soustředěně pracovat na konkrétních vzdělávacích cílech a nabízí dítěti důležitou zkušenost s větším lidským společenstvím. Určitá nejistota z nástupu do školky se ovšem objevuje u všech dětí, a to tak dlouho, dokud si ve školce nenajdou několik základních vztahů. Nejdůležitější roli hraje osobnost učitelky a přítomnost nejméně jednoho kamaráda či kamarádky.

V mateřské škole získávají děti důležité základy pro své celoživotní sociální chování. Konkrétně jde o schopnost spolupráce, družnosti, solidarity, soucitu, obětavosti, tolerance i empatie vůči potřebám druhých i sebe sama.

Rodiče by měli každodenně s dítětem o školce mluvit a pozorovat, s jakými pocity se z ní vrací.

Jak mohou rodiče dítěti napomoci k úspěšné adaptaci?

- Na pobyt ve školce dítě připravujte předem.
- Již před nástupem do MŠ s ním často chodte mezi děti.
- Napomozte sociálnímu otužování občasným hlídáním jinou (vám ovšem dobře známou!) osobou.
- Rozvíjejte u dítěte potřebné dovednosti sebeobsluhy (při toaletě, hygieně, stravování, oblékání a obouvání).
- Vymeďte hranice – uče dítě, že zdravá

míra sebeovládání a ohleduplnosti usnadňují (a zkrášlují) život.

- Komunikujte (naslouchejte svému dítěti a nezlehčujte jeho problémy) dejte dostatečný prostor všem jeho pocitům a pomáhejte mu se v nich orientovat. Na druhou stranu nedovolte, aby vámi dítě manipulovalo např. opakovanými scénami.
- Povzbuzujte, chvalte, upozorňujte na rizika, ale nepřehánějte, buďte zodpovědní k svým slibům i k očekávání, která v dítěti vzbuzujete.
- Do prostředí mateřské školy uvádějte dítě pozvolna.
- Komunikujte s učitelkami a všestranně rozvíjejte nově vznikající trojúhelník mezi sebou, dítětem a novými tvářemi ve školce.
- Snažte se poznat děti, s nimiž váš potomek ve školce kamarádí, a pokud je to možné, účastněte se všech akcí pořádaných mat. školou, jako to bylo například při naší již zmiňované Drakiádě. Pro nás všechny dospělé (rodiče, pedagogy, i všechny ostatní, kterým záleží na tom, aby děti byly spokojené) není nic příjemnějšího, než vidět veselá a spokojená dítě.

Přeji nám všem společně, aby se nám to stále dařilo.

Markéta Pišková

Mistr Evropy 2009 se představí na mysliveckém plese

K tomu zvěřinové hody, hodnotná tombola a příjemně strávená noc je na dosah. Kdo je tím mistrem Evropy? Dechová hudba Straňanka pod vedením kapelníka Petra Houště. Tato kapela je oceněna ještě dalšími úspěchy. V roce 2008 zvítězila Straňanka v soutěži o Zlatou křídlovku, v roce 2005 získala 1. místo v soutěži Zlatý hrozen jižní Moravy, v roce 2003 1. místo Polka Fest. Rovněž je známa z mnoha televizních pořadů a získala primát v nejvyšší

profesionální třídě. Není divu, vždyť uměleckým šéfem je vynikající trumpetista Franta Bečka a osazenstvo tvoří převážně absolventi či studenti hudebních konzervatoří. Tito vynikající hudebníci rozdávají plnými doušky a s otevřeným srdcem radost všem příznivcům dobrých dechových hudby.

Příznivci rocku taktéž nepřijdou zkrátka. Hudební skupina Madison dovede zábavu dobře rozproudit a kdo nechce být na očích,

může rádit v přísálosti na diskotéce při intimním osvětlení.

Všechno toto veselí vypukne v pátek 22. 1. 2010 v 19.30 hodin. Vstupenky s místenkou je možno již nyní rezervovat a zakoupit na tel 736 510 749, 732 526 197 nebo na e-mailu: j-knotek@seznam.cz – více na www.vlcnov.cz

Josef Knotek

předseda MS Dříněk Vlčnov

Společné putování po lesích

Slovo dalo slovo, tři organizace se daly dohromady a akce pro veřejnost je na světě. Obecní úřad Vlčnov, Český červený kříž-MS Vlčnov a myslivecké sdružení Dříněk Vlčnov pořádají a tímto zvou všechny občany a hlavně děti na první ročník novoročního putování do myslivecké chaty v sobotu 2. 1. 2010. Sraz účastníků je v 10.00 hodin na parkovišti U

krála. Trasa by se za příznivého počasí vinula kolem družstevního rybníka přes Vlčnovský hájek do Boří a myslivecké chaty.

V případě špatného počasí po silnici na Dolní Němčí do myslivecké chaty. Děti, ale i dospělí, můžou podávat lesní zvěři malé novoroční pamlsky, vhodná je mrkev, jablka, kaštany, ječmen, kukuřice nebo ovesné vločky.

Odměnou pro účastníky bude nejen vyhrátá myslivecká chata, ochutnávka chatového zvěřinového guláše, svařeného vína a čaje, ale i dobrý pocit z pobytu v přírodě.

Josef Knotek,

předseda MS Dříněk Vlčnov

Místní knihovna informuje

Místní knihovna pravidelně nakupuje nové knihy a staré a opotřebované pravidelně vyřazuje. A právě vyřazené knihy nabízí k dalšímu odběru. Podle knihovnického zákona nabídku činí nejprve knihovně a poté i občanům. Vlčnovská knihovna na chodbě před vstupem do knihovny má koutek s vyřazenými knihami, které si návštěvníci mohou zdarma odnést domů. U příležitosti Dne otevřených dveří ve Vlčnově dne 25. 10. 2009 nachystala knihovna velkou

burzu všech vyřazených knih i časopisů. Pravidelní návštěvníci knihovny mají možnost si od tohoto data z knížek vybírat a tímto bychom chtěli nabídnout výběr knih i ostatním občanům, ke kterým si tato informace ještě nedostala. Burza bude otevřena do konce ledna 2010, v případě většího zájmu i déle. Burza je přístupná v půjčovných dnech knihovny, tedy v pondělí, úterý a ve čtvrtek. Také v neděli při otevření Galerie.

Marie Kolajová

Z historie pálenic ve Vlčnově

Nejstarší pálenice ve Vlčnově byla s největší pravděpodobností v bývalém vrchnostenském dvoře. Nevíme ani kdy byla zbudována (dvůr byl nově vystavěn počátkem 17. století), víme pouze to, že někdy po napoleonských válkách začaly být pronajímány části vrchnostenských dvorů. Ve Vlčnově to byla v roce 1820 panská jatka a někdy v tu dobu i pálenice. Obvykle se pronajímala na tři roky. Pokud ji provozovala vrchnost, páli se převážně z obilí a brambor. Roční spotřeba tady činila kolem 1800 mír brambor a asi 82 mír obilí, z čehož se vyprodukovalo kolem 195 věder kořalky, což je v přepočtu asi 10920 l. Tato lihovina pak byla dodávána do vrchnostenských hostinců.

Z dochované nájemní smlouvy z roku 1844, kdy byla tato palírna pronajata jistému židu Herzlu Kohnovi, se o tehdejší vybavení příliš nedovídáme, pouze je zmínka o dvou měděných kotlích různých velikostí s nějakými pípami. Větší důraz je dáván na zajišťování suroviny k výrobě.

Pachtýř byl totiž povinen odebírat od vrchnosti obilí za nejvyšší cenu danou v témže roce a brambory za cenu platnou v červnu. Vyrobená pálenka nesměla být výrobcem dodávána hospodám ani jinak čepována, pouze prostřednictvím zástupce panství. Svě výrobky mohl prodávat pouze poddaným

a to jen těm, kteří nejsou vlastníci výčepu a ne ve větším množství než je pět věder. V případě porušení tohoto nařízení by byla pálenka konfiskována a následoval by peněžitý trest. Kromě nájemného byl tento dotyčný „páleničář“ povinen platit tzv. potravinářskou daň z pálenky.

To, zda-li tuto pálenici využívali i Vlčnovjané k výrobě ovocných destilátů, přesně nevíme, ale jelikož ve výše uvedené smlouvě žádné podobné omezení není zaznamenáno, je pravděpodobné, že pokud si ji tehdy nevyroběli doma, je možné, že se slivovice páliila už zde.

Z roku 1848 se nám dochoval i pláněk této pálenice, na které můžeme vidět, jak byl celý objekt, ale hlavně místnosti, situován.

Uherskobrodský historik Ferd. Prager uvádí, že nestarší (soukromá) pálenice na tehdejší okrese vznikla v Nivnici v roce 1875 a byla součástí mlýna. Bylo to, jak uvádí, v roce, kdy byla nevidaná úroda trnkového ovoce.

Později stávala pálenice v místech na tzv. „Podlončič“ někde v místech dnešního koupaliště. Byla postavena z pevného materiálu tedy kotovic a kamene někdy v letech 1870 až 1912.

Její majitelem byl Josef Moštěk z č. 96. (Žil v letech 1832 až 1912). Po jeho smrti připadla pálenice i s příslušenstvím jeho dceři Františce provdané Křapové. Někdy v době první světové války tato pálenice zanikla

a staří lidé si ji pamatovali už jako zbořenisko.

V té době byla také hojně využívána přenosná pálenice, s kterou vždy určený člověk jezdil po dědině a na jednom místě (např. u někoho na dvoře) si vypálilo i několik lidí z ulice. Každý si dodal dřevo a samozřejmě určitý poplatek za pálení. Jedním z těchto posledních páleníků byl nějaký Janča (přezdívaný „veveš“), který bydlel na pastýrně naproti mlýna.

Toto zařízení bylo pravděpodobně majetkem obce, neboť je při sčítání lidu atd. (roku 1910) řazeno spíše k inventáři.

Větší rozmach a tím i rozvoj ve výrobě slivovice nastal ve Vlčnově po první světové válce. V roce 1922 byly postaveny dvě pálenice a to Antonínem Moškem č. 43 a druhá Janem Mlýnkem č. 119. Stály přímo proti sobě v místě zvaném Na Žlebě. Mlýnkova pálenice, která byla i sušárnou ovoce, v roce 1932 vyhořela. Její činnost byla ukončena někdy v 50. letech 20. století. Druhá pálenice zdárně přečkala různá období a nadále se v ní páli ta dobrá vlčnovská slivovice.

Pavel Bravenec

Prameny: Smlouvy o pronájmu, pozůstalost po Jos. Moškovi č. 96, obecní kronika, paměti Jos. Moška č. 110.

Od křížku ke křížku

Když se mi před pěti lety dostal do ruky dokument „Vlčnovské kříže“, který zpracoval Josef Knotek ve spolupráci s Pavlem Bravencem a Ladislavem Bednaříkem, přišlo mi na mysl, že by nebylo marné blíže s těmi kříži seznámit širší vlčnovskou veřejnost. Přestože většina místních lidí kolem těchto křížů chodí, málokdo zná jejich historii a proč byly tyto symboly křesťanství v obci a na jejím katastru postaveny. Dlouho jsem hledal vhodnou formu, jak místní občany seznámit s informacemi o těchto křížích a případně přitom získat chybějící informace k těm křížům, u nichž jsou dostupné záznamy neúplné nebo nejsou žádné. S přáteli jsem dospěl k názoru, že bychom mohli uskutečnit cykloturistický výlet „Putování od křížku ke křížku“.

Po oznámení místním rozhlasem a vylepení pár plakátů se v neděli 20. září odpoledne sešla početná skupina zájemců a na kolech se vydala na první etapu putování, která nás zavedla k prvním dvanácti z celkem 21 vlčnovských křížů, a to k těm, které se nacházejí

uvnitř obce nebo v její těsné blízkosti. Vyjeli jsme od kostela a poslední zastávkou byl kříž u kapličky pod vinohrady. Při zastavení u každého z těchto křížů se účastníci putování dozvěděli, kdo, kdy a proč jej postavil.

Při devátém zastavení – u „Hýblova“ kříže za družstvem – jsme viděli, o čem se zmiňuje autor seznamu J. Knotek. Tento kříž je v havarijním stavu – je podřezán a umístěn na betonovém sloupu, dřevo je ztrouchnivělé a popraskané. Pokud nedojde k nápravě, povětrnostní vlivy jej během několika málo let zničí. A tak se u tohoto díla zrodila myšlenka a zároveň výzva, že by bylo vhodné kříž zrekonstruovat, případně zhotovit nový.

Celé putování jsme zakončili posezením u občerstvením v boudě u pana Josefa Knotka. Účastníci výletu byli velmi spokojeni a těšíme se na další pokračování, které se připravuje na září příštího roku. To bude trochu náročnější, protože vyjedeme ke křížům mimo vlastní obec.

Antonín Pešíl

Zpráva ČZS Vlčnov, rok 2009

ČZS provádí služby pro své členy, pro občany naší obce a také pro zájemce z okolních obcí. Tak jako v minulých letech je to půjčování nádobí a zahrádkářské literatury, signalizační zprávy a především ve zpracování ovoce – vaření povidel, drcení, lisování a moštování ovoce. Těchto služeb v roce 2009 bylo využito následovně:

Vzpracováno:

povidla – uvařeno 35 kotlů

mošt a šťáva – vylisováno 1542 litrů

Služeb využilo 57 zájemců.

Vaření povidel: 23 z Vlčnova, 6 z Hluku, po 1 zájemci z Veletin, Uh. Brodu, Ostrožské Lhoty, Dolního Němčí, Kroměříže a ze Zlína
Moštování: 18 z Vlčnova, 3 z Uherského Brodu, 1 z Veletin

Tuto práci prováděli ke spokojenosti všech zákazníků Františka a Bohuš Ulčíkovi a paní Božena Heinrichová.

placená inzertce

Autoservis DM – Opravy osobních a dodávkových vozidel všech značek
kompletní servis, příprava a zajištění STK, montáž autodoplňků, výměna olejů SHELL

NABÍZÍ TATO

ZVÝHODNĚNÍ:

hodinová sazba 160,- Kč
geometrie na počkání
diagnostika VAG – VW,
Seat, Audi, Škoda

DALŠÍ SLEVY:

faktura nad 10000,- Kč
brzdová kapalina
+ výměna zdarma

faktura nad 15000,- Kč

palivový filtr
+ výměna zdarma
faktura nad 20000,- Kč
olej SHELL
+ výměna zdarma

Ceník olejů SHELL:

10W-40 160,- Kč/l
5W-40 340,- Kč/l
5W-30 Longlife 585,- Kč/l

možný dovoz a odvoz zákazníka zdarma

Petr Džugan, Bánov 592, tel: 603 748 542, nonstop: 773 194 528

KSK Vlčnov hledá

pro nadcházející plesovou sezónu
2010 **brigádníky do šatny**. Vhodné
pro studenty nebo důchodce.

Blíže informace:

u pana Petra Pančochy
v Informačním centru v přízemí KSK
nebo na e-mailu: ksk@vlcnov.cz

Sedmdesát let od úmrtí malíře Joži Úprky

Josef Kukulka v publikaci Pod doškovými střechami v roce 1992 napsal: *Při umělecké činnosti Úprkovi čas nezadržitelně ubíhal, ale do Vlčnova jezdil rád až do konce svého života. Zemek také přivedl na jeho pohřeb 24 krojovaných chlapců a děvčic, kteří za mrazivého dne 14. ledna 1940 doprovodili svého Mistra z Hroznové Lhoty až k rodinné hrobce v Kněždubě. Tam na „Slováckém Slavíně“ odpočívá slavný tvůrce vlčnovské Jízdy králů přes půl století.*

Vlčnovjané vysoce oceňují Úprkovy zásluhy o místní folklor. Už v roce 1911 jmenoval Sbor dobrovolných hasičů Jožu Úprku u příležitosti jeho padesátin čestným členem sboru. Jemu patří především zásluha o udržení Vlčnovských slavností s jízdou králů do dnešní doby. K 50. výročí Úprkovy smrti vybudovali Vlčnovjané „Národopisné sbírky Vlčnova“ s expozicí „Joža

Úprka ve Vlčnově“, aby návštěvníkům slavností přiblížili Úprkovo umělecké dílo pocházející z jeho pobytu ve Vlčnově.

V roce 2011 vzpomene 150 let od narození Joži Úprky. To bude vhodnější a radostnější příležitost na oslavu.

Joža Úprka* 26. října 1861 Kněždub +12. ledna 1940 Hroznová Lhota

Jeho tvorba je spjata především s Moravským Slováckem a okolím Hroznové Lhoty, kde kromě studií žil celý svůj život. Velký zlom znamenala jeho cesta do Paříže. Jeho obraz Pouť u svatého Antonika získal na Salonu pařížském vysoké ocenění (za tentýž obraz dostal později zlatou výroční medaili od České akademie). Úprka se tu také věnoval studiu obrazů starých mistrů i nově se objevujících impresionistů. Po návratu do Čech byl pak jedním z prvních autorů, který tento styl v malbě uplatňovali.

Po návratu z Paříže v roce 1897 vznikl Úprkův nejnámější a podle kritiků nejlepší obraz Jízda králů ve Vlčnově ve dvojím provedení, realistickém a impresionistickém.

Na kulturním životě se podílel i aktivně. V Brně založil Klub přátel umění v Brně, byl vůdčí osobností hlavního výtvarného seskupení S. V. U. M. (Sdružení výtvarných umělců moravských) se sídlem v Hodoníně.

Ke konci života začal experimentovat i s jinými výtvarnými technikami.

Joža Úprka je také autorem výzdoby nové Jurkovičovy křížové cesty na Hostýně, nástěnných maleb v obřadní síni nové radnice v Uherském Hradišti a výzdoby kostela Panny Marie královny v Ostravě.

Zdeňka Brandysová

Rodný dům Joži Úprky v Kněždubě

Jízda králů ve Vlčnově, Joža Úprka

Vlčnovský zpravodaj – vydává Rada obce Vlčnov nákladem 700 ks, IČ: 291 561; MK ČR E 10127; prodejní cena 3,- Kč.

Redakce: Rada obce; sazba: TRIFID KP, s. r. o., Staré Město; tisk: Hudec print, s. r. o., Buchlovice. **Autoři fotografií:** Zdenek Koníček, Jan Pijáček, František Zemek, a autoři článků. **Uzávěrka příštího čísla je 31. března 2010.** Články a fotografie k publikování posílejte do KSK Vlčnov, e-mail. ksk@vlcnov.cz, tel/fax: 572 675 130, poštou nebo osobně v pracovní dny do 17.00 hodin.

Sázeno písmem Lido STF © František Štorm, Storm Type Foundry, www.stormtype.com